

غوارم توبه وكرم

مگر!!!

ليكوال: محمد صالح المنجد

ژباړه: ضياء الرحمن ذهين

Ketabton.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ډالی

د دغې رسالې ژباړه مې زه خپلې مورجانې ته ډالی کوم، چاچې د ژوند په ټولو چارو کې په ډیر مینه او شفقت سره زما لارښوونه کړې ده او زه یې په پوره اسلامي مینه او احساس سره روزلي يم.

لړليک

- ۱ بيا به ناوخته وي!
- 1 د ليکوال سريزه
- 4 دگناهونو د سپک او بي ارزښته گڼلو خطرونه
- 8 دنوبې کولو شرطونه اود پوره کيدو عوامل يې
- 18 لويه توبه
- 20 توبه ټول پخواني گناهونه پاک او له منځه وړي
- 23 ايا الله ﷻ به ما وبښي؟
- 27 د سلو کسان د قاتل توبه
- 32 کله مې چې گناه وکړه، څه وکړم؟
- 37 بد ملگري مې تعقيبوي!
- 39 آيا د الله ﷻ اطاعت غوره ده، او که د بد ملگري؟
- 41 هغوي ما وبيروي!
- 47 گناهونو مې زنده کي تياره او ترڅه کړي ده
- 48 آيا اقرار وکړم؟
- 52 د توبه کوونکو لپاره مهمې فتاوي
- 74 وروستۍ خبرې
- 76 د توبې په اړه لاندې نصيحتونو او کيسو ته لږ توجه وکړي

بیا به ناوخته وي!

الحمد لله رب العالمين والعاقبه للمتقين والصلاه والسلام على رسوله الامين وعلى آله واصحابه اجمعين.

اما بعد! توبه د الله ﷺ په خپلو بندگانو باندې يوه ستره پيرزوينه ده. الله ﷻ په قرانکريم کې فرمايي: « قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۗ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ » [الزمر: ۵۳] ژباړه: آي بېغمبره! زما هغو مؤمنو بنده گانو ته چې په خپلو ځانونو يې تيری کړي دي ووايه: د الله ﷻ له رحمت څخه مه ناهيلي کيږي، په يقيني ډول الله ﷻ ټول گناهونه بښي، هغه ښه بښونکی او مهربان دي.

آي مسلمانان وروره! الله ﷻ له مور او پلار څخه اويا چنده زيات مهربانه دي، په دې دنيا کې کې که د مور او پلار شفقت او مهربانې ته په ځير سره وکتل شي، چې څومره د خپل اولاد په غم کړيږي او څومره يې په خوشحالي باندې خوشحاله کيږي، نو تر دې اويا چنده زيات الله ﷻ په خپلو بنده گانو باندې مهربانه ده. څوک چې الله ﷻ خالصه او صادقانه توبه وکړي، او د الله ﷻ له رحمت څخه ناهيلي نه شي نو هيڅکله يې الله ﷻ بې اجره نه پريږدي.

الله ﷻ په قرانکريم کې فرمايي: « اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُنتَهِرِينَ » [البقره: ۲۲۲] ژباړه: دالله ﷻ هغه خلک خوښيږي چې له بدې څخه لاس واخلي او سپڅلتيا غوره کړي.

په توبه کولو کې باید ځنډ ونشي کله چې له يو انسان څخه گناه کېږي، بايد يې له ځنډ څخه توبه وکړي او دخداى ﷻ طرف ته رجوع وکړي. ځکه مرگ يو داسې ناباللي ميلمه ده چې انسان ته له خبر ورکولو پرته راځي، خو کله چې انسان وپوهېږي او خپلو تيروتنو ته متوجه شي بيا ناوخته وي او هيڅ يې له لاس پوره نه وي. د ځينو خلکو عقیده داسې وي چې کله گناه وکړي بيا وايي، چې زه خو لا ځوان يم د توبې لپاره وخت شته کله چې سپينېږى شم بيا به توبه وکړم دا ډير غلط فکر ده، ځکه د مرگ د راتلو نېټه نه ده معلومه، او نه هم دا معلومه ده چې ځوانان به نه مړه کېږي او سپينېږي به مړه کېږي. نه! کله چې د مرگ نېټه راوړسېږي که ځوان وي که سپينېږي او که ماشوم ټول په خپله مخه وړي.

مونږ که خپل ژوند ته فکر وکړو دا به راته بنسکاره شي، چې څومره مو د الله ﷻ له حکمونو څخه سرغړونه کړي ده؟ څومره مو د الله ﷻ اوامر او حقونه تر پښو لاندې کړي دي؟ زنا، غلاء، رشوت، دروغ او داسې نور صغيره او کبيره گناهونه چې مونږ يې له ترسره کولو څخه دريغ نه دي کړي او په ټولو کې مبتلاء يو. خو بيا هم بايد د الله ﷻ له رحمت څخه ناهيلي نشو، اوس هم وخت شته بايد صادقانه او خالصانه توبه وکړو په ژړا او زاريو سره د خپلو تيروتنو بښنه وغواړو.

الله ﷻ د توبې دروازه تر هغه پورې نه بندوي، تر څو پورې چې لمړ يې د مغرب له لخوا نه وي راپورته کړي. دا زمونږ لپاره ډير لوى فرصت دي تر څو له گناهونو څخه توبه وکړو، د الله ﷻ په حضور کې په ژړا او زاريو سره سر په سجده کړو، او له عذاب څخه يې پنا وغواړو.

يا الله ﷻ ته مو گناهونه وبنبي، له غلطيو او تيروتنو خخه راتير شي. يا
الله ﷻ ستا په فضل او كرم سره مو ستا له عذاب خخه خلاصون نصيب كړي.

ضياء الرحمن ذهين

خوست

۲/۵/۱۴۰۴

د ليکوال سريزه

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،
أَمَّا بَعْدُ¹

په دې پوهيږي چې الله ﷻ خپلو مؤمنينو بندگانو ته امر کړي چې توبه وکړي. «وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝۳۱» [النور: ۳۱] ژباړه: اي مؤمينانو تاسي ټول په گډه سره الله ﷻ ته توبه وکړي، بنايې بري در په برخه شي.

همدارنگه خپل بندگان يې په دوه برخو تقسيم کړي دي او هلته دريمه ډله شتون نه لري.

«وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝۱۱» [الحجرات: ۱۱] ژباړه: کوم کسان چې دغه چار چلند پرينږدي (يعني توبه ونه باسي) هغوي ظالمان دي.

1- په تحقيق سره ټول ثنا او صفت خدای تعالی لره دي او يوازي د الله ﷻ صفت او ستاينه کوو، او مرسته ورته غواړو. هر چا ته چې الله ﷻ د نيکو هدايت وکړي بيا هيڅوک په دې قادره نه دي چې هغه گمرا او له مستقيمي لاري څخه واړوي او که هر څوک چې الله ﷻ گمرا کړي بيا هيڅوک په دې قادره نه دي چې نيکي او مستقيمي لاري ته يې برابر کړي، او په دې شاهدي ورکوم چې الله ﷻ پرته بل معبود برحق نشته او نبي کریم ﷺ د هغه بنده او رسول ده. دغه جملې د لويو صحابه کرامو د مسلمانيدو علت و، هغه هم په هغه وخت چې خپله يې له نبي کریم ﷺ څخه اوريدلي دي. (مختصر صحيح المسلم د حديث شميره ۴۰۹)

اوس داسي وخت ده چې ډيري خلک د الله ﷻ له دين څخه لري شوي دي، گناه او نافرمانې عامه شوي ده، د فساد قسمونو زياتوالي پيدا کړي ده، تر دې چې اوس هيڅ داسي کس نه ده پاتې چې په گناه مبتلا نه وي، بغير له هغو کسانو څخه چې الله ﷻ ساتنه او مرسته کوي.

سره له دې چې الله ﷻ دا نه خونبوي او نه څوک مجبوروي، مگر داچې خپل نور يعني هيداييت او خپلي لارښونې پراخه او بشپړې کړي دي. په دې وخت کې زياتره انسانان د غفلت له خوب را بيدارېږي، د گناه بستر پرېږدي او په دې پوهېږي چې څه ډول د الله ﷻ حق وو په هغه ډول يې نه دې پيژندلي او نه يې رعايت کړي او په ادا کولو کې يې سستي او کوتاهي کړي ده. دوي په خپله گناه او سرکشي باندې ډير پيښانه وي.

اوس هغه وخت ده چې د دغو خلکو کاروانونه د هغې مستقيمي لاري په لور د تلو اراده لري او حرکت يې کړي، د کومې په پای کې چې د توبې روښنايې ځليږي. له بله اړخه يو ډله د ژوند له سختيو او فشارونو څخه سترې او ناهيلي شوي ده. هونبنيار اوسه چې دغه ډله د داسي لاري په لټون کې ده چې په وسيله يې وکولای شي د ژوند له سختيو او بدبختيو څخه خلاص شي ارامښت او سکون پيدا کړي.

مگر د دغه کاروان د هرې ډلې په لار کې خنډونه شتون لري چې دوي داسي فکر کوي چې دغو خنډونو د دوي او توبې ترمنځ پرده واقع کړي ده او فاصله

بې رامنځته کړې ده، چې دغه خنډونه ځيني د انسان د خپل نفس او وجدان پيداوار دي او ځيني نور په باندني ميحط او رېښتني ژوند کې شتون لري.

د همدې خنډونو په خاطر ما دا کتاب وليکله چې وکولای شي هر پتوالي له منځه يوسي او هر ابهام او شک ختم کړي، او يايې حکم څرگند کړي، او يا هم د شيطان د ناوړه وسوسو او پلانونو د نابودي او له منځه وړو لامل شي.

په دې کتاب کې د سريزي سربيره د گناهونو د سپک او بي ارزښته گڼلو خطرونه بيان شوي دي، له دې وروسته د توبې د شرايطو اړوند وضاحت راغلي، وروسته د نفسانې او روانې درملنو يادونه شوي ده. په پای کې د توبه کوونکو لپاره د قرانکریم، سنت او د علماو له ويناوو سره سم فتواوي ذکر شوي دي.

زه رب متعال خدای ﷻ ته په ډير عاجزي سره سوال کوم چې ما او مسلمانانو وروڼو ته دغه لږ کليات د خير او هدايت وسيله وگرځوي. زما لپاره همدومره کاپي ده چې دوي راته يو نيکه او صادقانه دعا وکړي، او يوازي خدای تعالی ﷻ ده چې زمونږ گناهونه بښي.

محمد صالح منجد

د دې کتابچې اصل هغه وينا ده چې ۲۷ د ربيع الاول په کال ۱۴۰۹ ه ق کې د ليکوال لخوا وړاندې شوي ده.

دگناهونو د سپک او بي ارزښته گڼلو خطر ونه

و پوهیږی! الله ﷻ دې په ما او تا رحم وکړي، الله ﷻ په یو واجب امر سره خپلو بندگانو ته حکم کړي چې په اخلاص سره توبه وکړي.

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا...» [التحریم: ۸] ژباړه آی مؤمینانو! الله ﷻ ته توبه وباسي خالصه توبه...¹

لومړي الله ﷻ مونږ ته د توبې لپاره یو موقع راکړي هغه هم مخکې له دې چې کرام الکاتبین زموږ اعمال زموږ په عمل نامه کې ثبت کړي.² نبي کریم ﷺ وفرمایل:

«إِنَّ صَاحِبَ الشَّامِ لَيَرْفَعُ الْقَلَمَ سِتِّ سَاعَاتٍ عَنِ الْعَبْدِ الْمُسْلِمِ الْمُخْطِئِ، فَإِنْ نَدِمَ وَأَسْتَغْفَرَ اللَّهَ مِنْهَا أَلْقَاهَا، وَإِلَّا كُتِبَتْ وَاحِدَةً»³ ژباړه: په دې وپوهیږی! هغه ملائکه چې د انسان په چپ اړخ کې وي او د انسان بد اعمال ثبتوي شپږ ساعته⁴ دغه گنهگار بنده ته صبر کوي، تر هغه پوري چې کیدای شي پېښمانه

1-تفسیر نور ص ۶۷۷

2- کرام الکاتبین هغه ملائکي دي چې د انسانانو د ښو او بدو اعمالو د ثبتیدو دنده په غاړه لري.

3- دغه حدیث طبرانی او بیهقی په (شعب الایمان) کې روایت کړي ده او آلبارني دغه حدیث (حسن) بللي ده. (سلسله الاحادیث الصحیحة ۱۲۰۹)

4- امکان لري چې دغه ساعتونه د شپې او ورځې همدغه مشهور ساعتونه وي چې مونږ ته معلومیږي، او یا هم د شپې او ورځې ډیر کم وخت وي. (لسان العرب، ماده «سوع») و فیض القدر ار مناوی

شي او له الله ﷻ څخه مغفرت وغواړي، که چيري پېښمانه نه شي يو گنا ورته ليکل کيږي.

مگر بل موقع د گناه له ثبتيدو نه وروسته تر هغه پوري دوام کوي چې د انسان د مرگ لحظه رارسېږي.

نن ورځ د انسانانو لوی مشکل داده چې الله ﷻ ته په عظمت، هيبت او وقار سره قائل نه دي، او شپه ورځ په گناهونو مبتلا دي. ځيني کسان خودا کوچني گناهونه په هيڅ حسابوي. مثلاً وايي نامحرمه ښځې ته لاس ورکول او يا ورته کتل څه مشکل لري.

د نن ورځې انسان په مجلو او ټولنيزو صفحو کې په حرامو او نامشروع عکسونو، فلمونو او عشقي داستانو باندې خپل وخت تيروي. تر دې چې يو شمير خلک چې کله پوه شي چې يو عمل حرام دي، نو دوي د سپکاوي او بې پروايې په ډول وايي: د دې گناه څومره ده؟ ايا گبیره گناه ده او که صغیره؟

اوس چې دومره ورسره اشنا شوي يې، چې دا گبیره گناه ده او که صغیره نو د دې دواړو روايتونو مقايسه د امام بخاري رحمه الله په کتاب کې وکړه.

انس بن مالک رضی الله عنه د نبي کریم ﷺ لوی صحابي وو، يو ورځ يې په تعجب سره وويل: (تاسي اوس داسي کړنې ترسره کوي چې ستاسي په نظر له وينسته څخه نازکې او بې ارزښته دي، په داسي حال کې چې د نبي کریم ﷺ په وخت کې به مونږ دا ډول عمل د ځان هلاکت باله).

بل صحابي حضرت عبدالله بن مسعود رضی الله عنه د مؤمن او گنهکار کسانو د گناه په وړاندې د هغوي د چلند په اړه وايي: (مؤمن ته خپل گناهونه داسي ښکاري لکه د يو لوی غره بيخته چې ناست وي او هره شيبه دا ويره لري چې دا غره به راولوېږي، خو بدکاره کس ته بيا خپل گناهونه داسي ښکاره لکه يو مچ يې چې په پوزه کيني او هغه يې شپي.)

ايا هغه څوک چې خپل گناهونه واره او بې ارزښته گڼي، ايا کولای شي چې د نبی کریم ﷺ د لاندني حديث له ويلو وروسته خپل دغه چلند درک کړي او د خطراتو محاسبه يې وکړي.

«إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الدُّنُوبِ، فَإِنَّمَا مَثَلُ مُحَقَّرَاتِ الدُّنُوبِ كَمَثَلِ قَوْمٍ نَزَلُوا بَطْنَ وادٍ، فَجَاءَ ذَا بَعُودٍ، وَجَاءَ ذَا بَعُودٍ، حَتَّى حَمَلُوا مَا أَنْصَجُوا بِهِ خُبْرَهُمْ، وَإِنَّ مُحَقَّرَاتِ الدُّنُوبِ مَتَى يُؤْخَذُ بِهَا صَاحِبُهَا تَهْلِكُهُ» وَفِي رِوَايَةٍ: «إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الدُّنُوبِ، فَإِنَّهُنَّ يَجْتَمِعْنَ عَلَى الرَّجُلِ حَتَّى يُهْلِكُنَّهُ»¹ ژباړه: د کوچينو گناهونو له ترسره کولو څخه ځان وساتي، ځکه د کوچينو گناهونو مثال د هغې ډلي کيسې ته ورته ده چې په يو دښته کې تم شوي وي، ورو ورو کوچيني لرگي راټولوي، تر هغه چې دومره ډير شي چې وکولای شي خپله ډوډۍ ښه پري پخه کړي. په دې وپوهیږئ! کله چې دا کوچيني گناهونه جمع شي نو ځاوند يې هلاکت ته رسوي.

علم او د دې يادونه کړي ده چې کله نا کله کوچيني گناهونه د بې ارزښته گڼلو او له الله جل جلاله څخه د ويري د نشتوالي له امله د لويو گناهونو په کتار

1- دغه حديث امام احمد روايت کړي ده. (صحيح الجامع ۲۶۸۶ - ۲۶۸۷)

کې راځي او يا د هغو مرتبې ته رسېږي. په دې خاطر ويل شوي دي چې هيڅ کوچينې گناهونه په اصرار او دوام سره کوچينې نه پاتې کېږي، او هيڅ کبيره گناه په استغفار او بښنې سره لويه نه پاتې کېږي.¹

نوبتاً هغه څوک چې داسې حالت ولري ورته وايو، چې د گناه کوچينوالي ته مه گوره دېته پام وکړه چې د چا نافرمانې کوي.

دا داسې خبرې دي چې که چيرې الله ﷻ وغواړي نو صادق او ريښتني کسان به ترې گټه پورته کړي. هغه کسان چې دگناه احساس کوي او په خپله گمراهۍ کې سرگردانه او ورخطا نه وي، او په خپل باطل باندې اصرار او ټينگار نه کوي.

نو دا خبرې د هغو کسانو لپاره دي چې د الله ﷻ په دې پيغام باندې ايمان لري. « نَبِيٌّ عِبَادِي اَنْتَ اَنَا الْعَفْوُ الرَّحِيمُ ۴۹ » [الحجر: ۴۹] ژباړه: آي پيغمبره ﷺ! زما بندگانو ته خبر ورکړه چې زه ډير بښوونکی او مهربان يم. (د هغو کسانو په حق چې توبه وکړي او ايمان راوړي او نیک کارونه ترسره کوي). « وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ۵۰ » [الحجر: ۵۰] ژباړه: خو د دې ترڅنگ زما عذاب هم ډير درد ناک عذاب دي.²

2- يعنې د گناه د تکرارولو پايله دا کېږي چې کوچني گناهونه په لويو تبديل شي. همدارنگه ډير استغفار او پېښمانی د دې لامل کېږي چې لوي گناهونه هم پرې وښل شي.

1- تفسير نور صفحه ۲۹۰

دتوبې کولو شرطونه اود پوره کیدو عوامل یې

توبه یوستره اوباعظمته کلیمه ده چی ژور اشارات اومفاهیم لري. داسی نده لکه ډیری خلک چې فکر کوي چې گواکې ساده الفاظ دي په خوله یې ووايه خو نور دې گناه هغسي دوام لري. (یعنی توبه باید د زړه له اخلاصه وي، عمل پرې وشي او گناه پرینسودل شي.) ژباړن

په دې الهي پیغام کی لږ فکر وکړي

« وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ... » [هود:۳] ژباړه: اوداچې که تاسي له خپل پروردگار څخه بښنه وغواړي، اودهغه لوری ته وگرځئ.¹

تاسي ویني چې توبه دلته له استغفار څخه زیات څه دي. (یعنی یوازي استغفار کاپي نه دي.)

پدې پوهیږئ! چې هر لوي کار ځیني شرایط لري. نو له همدې امله علماو چې کوم شرطونه بیان کړي دي، هغه له قرانکریم او حدیثو څخه اخستل شوي دي. چې دلته له هغو څخه دځینو شرطونو یادونه کوو.

1. بی له ځنډه د گناه پرینسودل اولاس ترې اخیستل
2. دتر سره شوې گناه په اړه پښتیاڼي
3. دگناه نه کولو قاطع اوجدي اراده
4. که چیري په گناه کې دخلکو حقوق ضایع شوې وي، دهغو بیرته ورکړه اویایې په اړه بښنه غوښتل

²- تفسیر نور صفحه ۲۳۶

همدارنگه پوهانو دتوبې دشرطونولپاره ځينې نور موارد هم ذکر کړي چې دلته يې له مثال سره راوړو.

دگناه پريښودل بايد خاص دالله ﷻ درضاء لپاره وي نه دبل څه لپاره. مثلاً يوگناه د دې لپاره پريښودل چې په ترسره کولو يې قادره نه وي.

دخلکو دخبرو له ويري دگناه پريښودل: مثلاً هغه چاته توبه کوونکی نه ويل کيږي، چې دخلکو په منځ کې دخپل شهرت په خاطر اويا هم د يو دکار څخه دې کارۍ په خاطر گناه پريږدي.

هغه چاته توبه کوونکی نه ويل کيږي، چې دخپل جسماني اوروحاني روغتيا لپاره گناه پريږدي. مثلاً يوکس د دې لپاره زنا نه کوي، چې په ناوره ناروغيو به اخته شي، اويا به يې بدن او حافظه کمزوري شي.

هغه چاته توبه کوونکی نه ويل کيږي، څوک چې د دې په خاطر غلا نه کوي، چې گواکې کور ته نشي اوښتلاي، اويا هم دتجری خلاصول ورته مشکل وي اويا له ساتونکو اوپوليسو څخه ويره لري.

هغه چاته توبه کوونکی نه ويل کيږي، چې رشوت اخيستل يوازي له دې ويري پريږدي، چې گواکې رشوت ورکوونکی به د رشوت پر ضد د مبارزه کوونکو له ډلې څخه وي.

هغه چاته توبه کوونکی نه ويل کيږي، څوک چې د دې په خاطر شراب، ترياک او نور نشه يې توکي پريږدي، چې مالي توان ونه لري. يعنې پيسې نه لري چې نشه يې توکي پرې واخلي.

هغه چاته توبه کوونکی نه ویل کیږي، چې د کومې گناه په کولو قادره نه وي او نه یې کوي. مثلاً یو دروغجن کس ته داسې ناروغي پیدا شي چې نور خبرې نشي کولای، او یا هم زانې کس چې نور د زنا کولو قدرت نه لري، او یا غل چې په کومه پېښه کې د بدن غړي له لاس ورکړي او د غلا توان نه لري.

البته دغو کسانو ته له پېښماني پرته نوڅه نه وي پاتې. دوي باید د گناه هیله له زړه وباسي، هغه چې تیر شوي په هغو افسوس او غم وکړي. په دې خاطر نبي کریم ﷺ فرمایلي دي: (النَّدَمُ تَوْبَةٌ)¹ یعنی پېښماني خپله توبه ده.

په دې پوهیږئ! کوم کس چې د گناه هیله لري، خو په ترسره کولو یې قادره نه وي او هغه په ژبه بیاني، نو الله ﷻ یې درجه د گناه کوونکی په څیر راتیتوي.

ایا د نبي کریم ﷺ دا حدیث شریف مو نه دي اوریدلي؟

«انَّمَا الدُّنْيَا لَأَرْبَعَةِ نَفَرٍ، عَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَعِلْمًا فَهُوَ يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَيَصِلُ فِيهِ رَحِمَهُ، وَيَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًّا، فَهَذَا بِأَفْضَلِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ عِلْمًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ مَالًا فَهُوَ صَادِقُ النِّيَّةِ، يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ بِعَمَلِ فُلَانٍ، فَهُوَ بَنِيَّتُهُ، فَاجْرَهْمَا سَوَاءً، وَعَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ عِلْمًا، وَيَخْبِطُ فِي مَالِهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ لَا يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَلَا يَصِلُ فِيهِ رَحِمَهُ، وَلَا يَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًّا، فَهَذَا بِأَخْبَثِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدٌ

¹ - دغه روایت امام احمد او ابن ماجه نقل کړي ده. (صحیح الجامع ۶۸۰۲)

لَمْ يَرْزُقْهُ اللَّهُ مَالًا وَلَا عِلْمًا فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ فِيهِ يِعْمَلِ فُلَانٌ، فَهُوَ
بِنَيْتِهِ فَوَزُرْهُمَا سَوَاءً...»¹

1. یوازي داسي هم نه ده چې دونيا د لاندې څلورو کسانو ده.

هغه بنده ته چې هغه ته الله ﷻ علم² او شتمنی ورکړي ده، او په وسیله یې له الله ﷻ څخه ویره لري. زړه سوي کوي، د خپلو دوستانو حقونه آدا کوي او په دې پوهیږي چې په دغه مال کې الله ﷻ حق لري، نو داسي کس په بهترین او لوړ ځای کې قرار لري.

هغه بنده ته چې هغه ته الله ﷻ ډیر علم ورکړي وي خو شتمنی نه لري، نیت یې صفا وي او داسي وایي که چیري شتمنی مې درلودی نو د فلانکی شتمن عالم په څیر به ما هم عمل کاوه. نو له داسي شخص سره د نیت په اساس معامله کېږي او اجر د دواړو یوشان ده. داسي کس په بهترین ځای کې قرار لري.

هغه بنده ته چې هغه ته الله ﷻ شتمنی ورکړي وي خو علم یې نه وي ورکړي، په خپله دونیا کې غرق او له هر څه غافله وي. بغیر له پوهي او بغیر له دې چې له خپل رب څخه ویره ولري، زړه سوي نه کوي، د خپلوانو حقونه نه آدا

² دغه روایت امام احمد ذکر کړي ده او ترمذي صحیح بللي ده. (صحیح الترغیب و

الترهیب ۹/۱)

¹ له علم څخه مراد دلته هغه پوهه ده چې په وسیله انسان حلال له حرامو څخه بېلوي شي، او همدرانگه د الله ﷻ او نورو حقوق پرې پیژندلي شي او کومه شتمنی او نور څه چې د انسان په لاس کې دي امانت دي او د ازمويني لپاره دي. (م)

کوي او په دې نه پوهیږې چې په دغه شتمنی د الله ﷻ حق ده. نو داسي کس په تیب او خراب ځای کې قرار لري.

هغه بنده ته چې هغه ته الله ﷻ نه علم او نه شتمنی ورکړي وي. او وایی که چیري د دنیا مې درلودي نو د فلانکي (بې علمه شتمن) شخص په خیر مې عمل کاوه. له داسي کس سره به د خپل نیت په اساس معامله کېږي. دغه دواړه کسان په گناه کې سره یوشان وي. نو داسي کس په تیب او خراب ځای کې قرار لري.

2. د گناه بدې او تاوانونه باید درک کړي.

په دې وپوهیږه! کله چې یو انسان رینبتنې توبه وکړي، بیا دا امکان نه لري چې د تیرو گناهونو په یادولو سره د خوشحالي احساس وکړي، او یا دا هیله وکړي چې په راتلونکې کې دا گناه بیا ترسره کړي.

ابن قیم جوزی رحمه الله په خپلو کتابونو کې (الداء والدواء) او (الفوائد) کې د گناه ډیر زیانونه بیان کړي دي، چې ځیني له هغه څخه دلته راوړو.

۱- له علم او پوهي محرومیدل. ۲- په بدن او زړه کې به یې تنهایی او وحشت ځای نیولي وي. ۳- کارونه به یې سخت وي. ۴- بدن به یې سست او ناتوانه وي. ۵- د الله ﷻ له اطاعت څخه به محرومه وي. ۶- په ځان، مال او کارو کې به یې خیر او برکت نه وي. ۷- د نیکی توفیق به یې کم شي. ۸- زړه به یې تنگ او بې حوصلي به وي. ۹- گناهونه به یې زیاتوالي مومي. ۱۰- په گناهونو به روږدي وي. ۱۱- د الله ﷻ په وړاندې به یې ارزښته وي. ۱۲- د خلکو په وړاندې به یې ارزښته وي. ۱۳- له گنگار څخه د چهارپایانو نفرت. ۱۴- د ذلت

او خواري جامي به يې اغوستي وي. ۱۵- په زړه به يې مهر ولگيږي او د ابدې نفرت وړ به وي. ۱۶- دعا به يې نه قبلېږي. ۱۷- غيرت به يې له منځه لاړشي. ۱۸- شرم او حيا به نه لري. ۱۹- نعمتونه به پرې قطعې شي. ۲۰- غمونه او مصبتونه به پرې راځي. ۲۱- په زړه کې به يې ويره او وحشت رامنځته شي. ۲۲- د شيطان په لومو کې به گير وي. ۲۳- عاقبيت به يې په خیر نه وي. ۲۴- د اخرت د دردناک عذاب څښتنن به وي.

کله چې يو بنده خپل گناهونه وپيژني، نو دا پيژندنه يې دې حالت ته رسوي چې له هر ډول گناه څخه ځان وساتي، او له هغو څخه لريوالي اختيار کړي. خو د انسانانو يو ډله د ځينو عواملو له امله چې لاندې به ترې يادونه وشي له يو گناه څخه بلې ته مخ کوي، او دا فکر کوي چې گواکې دا گناه اسانه او تر نورو يې جزا کمه ده.

1. د انسان نفس چې گناه ته ډير تمايل لري، او شهوت پکې زيات قوي دي.
2. د نوې گناه د ترسره کولو شرطونه چې له مخکنۍ گناه څخه اسانه او په زړه پوري وي. برعکس د هغې گناه چې د هغې ترسره کول ډير چمتوالي غواړي. شرايط او امکانات يې برابر نه وي. ځکه د دملگري او نږدې کسان دغه گناه ترسره کوي، نو له هغو څخه بيليدل ورته سخت او دردونکی وي.

3. ځينې وختونه يو ځانگړې گناه يو کس ته دهغه د دوستانو او يارانو په منځ کې مقام، شهرت او منصب ورکوي، نو دي نه غواړي چې ظاهره دغه بڼه شرايط له لاسه ورکړي. نو له همدې امله په دغه گناه دوام او تنگار کوي. دپته ورته حالت په خرابه ډلو کې چې هغه دفساد، قاچاق

اوترهگری. کارونه کوي، هم لیدل کيږي. مثال یو ورځ ځاهد او نصحت کونکې شاعر (ابولعتاهیه) یوبل شاعر (ابو نواس) ته چې بې شرمه اوبې حیاء وه نصحت وکړ. هغه یې د بې ادبي او بې پروايي په خاطر ملامت کړ، نو ابونواس یې په جواب کې لاندې بیتونه وویل:

أتراني یا عتاهي أتراني مفسدا بالنسک

تارکا تلک الملاهي عندالقوم جاهي

اي ابو العتاهيه ته دا فکر کوي، چې گواکې زه به دا کړنې پریردم ته نه ويني چې زه د عبادت په بربادولو سره دخپل قوم په منځ کې عزت، مقام او شهرت لرم.

3. بنده باید ډیر ژر توبه وکړي، ځکه چې په توبه کې ځنډ خپله یو ډول گناه ده چې توبې ته ضرورت لري.

4. له دې باید ویره ولري چې شاید توبه یې قبلوه شوي نه وي او یا پکې نمگرتیا وي.

مثلاً: هیڅ کله باید داسې فکر ونه کړي چې توبه یې قبلوه شوي ده، او په خپل دې کار باندې مغروره شي، او خپل ځان د الله ﷻ له عذاب نه په امان کې ويني. (ځکه یوازي کافران خپل ځان دالله ﷻ له عذاب نه په امان کې ويني.)

6. که چیر امکان لري هغه الهي حقوق باید آدا کړي، چې له لاس یې ورکړي دي. لکه زکات چې مخکې یې نه وي ورکړي، او یا هم هغه صدقي چې د بیوزلو او دوستانو حق وو، خو مخکې نه وي آدا کړي.

7. د گناه ځای باید پرېږدي. مثلاً که چیرې د دې امکان وو چې په دغه ځای کې اوسیدل د دې لامل کیږي، چې بیا په گناه مبتلا شي نو هغه ځای دې پرېږدي.

8. د هغو کسانو ملگرتیا باید پرېږدي چې د گناه په ترسره کولو کې ورسره مرسته کوي. الله ﷻ فرمایي:

«الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۶۷» [الزخرف: ۶۷] ژباړه: کله چې هغه ورځ راشي له پرهیزگارانو پرته نور ټول دوستان یو د بل دوښمنان شي.¹

بد ملگري به د قیامت په ورځ یو د بل نه نفرت کوي، نو په دې خاطر ای توبه کوونکيه! ته باید له بدو ملگرو څخه بیل شي، که چیرې ته د هغوي له دعوت څخه عاجز یې نو هغوي پرېږده، ورنه لري شه او اړیکه ورسره پرې کړه.

هسي نه چې شیطان تا تر خپل تاثیر لاندې راولي، د مختلیفو دوکو او وسوسو له لارې دې بیرته خپلو پخوانیو ملگرو ته ور وگرځوي، او دا توجیه درکړي چې تا باید هغوي دعوت کړي وای. حال دا چې ته پوهیږي چې د هغوي د گناه او فشار په وړاندې ته مقابله نشي کولای. دلته ډیر داسې حالتونه شته چې خلک د خپلو پخوانیو ملگرو له امله بیرته په گناه باندې مبتلا کیږي.

9. د حرامو شیانو او حرامو وسایلو له منځه وړل: مثلاً شراب، مواد مخدر، د سرگرمي او موسیقي وسایل، حرام فلمونه او انځورونه همدارنگه

¹ - تفسیر نور، صفحه ۵۸۹

عشقي ناولونه او هغه مجسمي چې انسان د گناه لور ته لمسوي، نو ضرور ده چې دا ډول وسايل له منځه يوړل شي.

مسأله: يو توبه کوونکی چې دحقيقي او سمي لاري په پيل کې دي، او غواړي چې په دې لار کې ټنگ پاتې شي، نو بايد د جاهليت ټول کالي له خانه لري کړي. (له پخوانيو بدو اعمالو او وسايلو څخه ځان خلاص کړي). ډيري داسي پيښې شته چې خلک توبه وکړي مگر حرام شيان له خانه نه لري کوي، نو بيرته په گناه مبتلاء کيږي. (مونږ له خدای تعالی ﷻ څخه به ډير عاجزي سره د ثبات او استقامت غوښتنه کوو.)

10. انسان بايد نیک صالح ملگري غوره کړي، چې د نفس او شيطان په وړاندې ورسره مرسته وکړي. دا ښه ملگري بايد د پخوانيو بدو ملگرو ځای ونسي. همدارنگه د الله ﷻ ذکر او علمي مجاليسو ته بايد ډير ليواله وي، ځان په مفيد او گټورو کارونو بوخت وساتي، تر څو شيطان ته دا موقع په لاس ورنشي چې تير گناهونه او بد وختونه ورپه ياد کړي.

11. بايد خپل بدن ته پام وکړي، هغه بدن چې مخکې په حرامو او ناوړه خوراکونو باندې وده کړي، نو اوس بايد په ټول توان سره د الله ﷻ اطاعت او امر منونکی اوسي. بايد هڅه وکړي چې حلال رزق وگټي، ترڅو په دې وتوانېږي چې په حرامو روزل شوي بدن په پاکه غوښه، پوست او وينه باندې بدل کړي.

12. توبه بايد مخکې د مرگ له سلگيو او مخکې له دې چې لمر د مغرب لخوا نه راپورته شي وکړي. د مرگ سلگی يعني غرغره هغه غږ دي چې د روح وتلو او پرواز کولو په حالت کې د انسان په ستونې کې پيدا

کېږي. له دینه هدف دادي چې توبه باید مخکې له کوچني قیامت نه چې هغه دانسان مرگ دي او لوی قیامت څخه ترسره شي.

(مَنْ تَابَ إِلَى اللَّهِ قَبْلَ أَنْ يُغْرَعَرَ، قَبْلَ اللَّهِ مِنْهُ)¹ هرکس مخکې له دې چې د زنکدن حالت ته ورسېږي، او روح یې له بدن څخه د وتو په حال کې وي توبه وکړي الله ﷻ یې توبه قبلوي.

(مَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ)² هر شخص مخکې له دې چې لمر له مغرب څخه راپورته شي، یعنی لوی قیامت قایم شي، د الله ﷻ لوري ته وگرځي او توبه وکړي، الله ﷻ یې توبه قبلوي او هغه ته رجوع کوي.

پورته چې د کومو شرطونو یادونه وشوه، له هغه حدیث څخه اخیستل شوي دي چې د سلو کسانو د قاتل اړوند دي، چې په راتلونکي فصلونو کې به یې کیسه راشي.

¹- امام احمد او ترمذي روایت کړي ده. (صحيح الجامع ٦١٣٢)

²- دغه حدیث امام مسلم روایت کړي ده.

لویه توبه

دلته د دې امت د لومړی کاروان یعنی د نبی کریم ﷺ د صحابه کرامو دتوبو ځینې نمونې راوړو.

له بریده رضی الله عنه څخه نقل شوي چې یوه ورځ معاذ بن مالک اسلمي رضی الله عنه د نبی کریم ﷺ حضور ته راغي وویل: آی د الله ﷻ رسوله! ما له ځان سره ظلم وکړ، ما زنا وکړه، خو اوس غواړم چې پاک مې کړي. (یعني شرعي حد راباندې جاري کړه) خو نبی کریم ﷺ هغه بیرته ولیږه.

صبا بیا راغي وویل: آی د الله ﷻ رسوله! ما زنا کړي ده. نبی کریم ﷺ د دوهم ځل لپاره بیرته ولیږه. وروسته نبی کریم ﷺ د ده قوم ته یو کس ولیږه. پوښتنه یې وکړه. (ایا دغه کس د عقل له لحاظ کومه ستونزه لري؟ او یا تاسې یې خبرې نه اوري.)

هغو وویل: مونږ له ده نه د عقل او پوهې پرته نور څه نه دې لیدلي، او مونږ یې د صالحو او نیکو کسانو څخه وینو.

معاذ د دریم ځل لپاره د نبی کریم ﷺ حضور ته راغي. نبی کریم ﷺ د دوهم ځل لپاره د ده قوم ته یو کس ولیږه، او د احوال پوښتنه یې وکړه. هغو په جواب کې وویل: چې مونږ د معاذ اړوند څه نه دې لیدلي، او نه یې عقل ته کوم زیان رسیدلي ده. هغه وخت چې کله معاذ د څلورم ځل لپاره د نبی کریم ﷺ حضور ته راغي، نو د هغه لپاره یو کوهی وکیندل سو، وروسته نبی کریم ﷺ په هغه د سنگسار حکم وکړ او سنگسار سو. په دوام یې وایي یو ښځه چې غامدیه نومیده د نبی کریم ﷺ حضور ته راغله وویل: آی د الله ﷻ رسوله! ما زنا کړي ده ما پاکه کړه، یعنی حد

راباندې جاري كړه. نبي كريم ﷺ بېرته وليږله، صبا بيا راغله وويل: آى د الله ﷻ رسوله! ولي مې بېرته لېږي؟ له څنگه چې دې ماعز واپس كړي وو، ما هم واپس كوي، په خداى قسم چې زه حامله هم يم.

نبي كريم ﷺ ورته وفرمايل: اوس لاړه شه تر هغه وخته چې ماشوم دونيا ته راوړي، وايي كله چې ماشوم پيدا سو په داسي حال كې چې هغه يې په جنډه كې تاو كړي وو، د نبي كريم ﷺ حضور ته راغله وويل: آى د الله ﷻ رسوله! ماشوم مې دونيا ته راوړ. خو نبي كريم ﷺ ورته وفرمايل: څه تر هغه وخته پوري چې دا ماشوم شېدي خوري وريې كړه. څه وخت وروسته يې زوى له شېدو جلا كړي وو، په داسي كې راوست چې د ماشوم په لاس كې يو ټوټه ډوډۍ هم وه وويل: آى د الله ﷻ رسوله! دا مې زوى ده چې اوس له شېدو جلا شوي ده او ډوډۍ خوري. نبي كريم ﷺ يې زوى يو مسلمان ته وسپاره، وروسته يې د كوهي كيندلو امر وكړ چې د بنځې تر سينې پوري وكيندل سو، خلكو ته يې امر وكړ او سنگسار يې كړه.

په دې وخت كې خالد رضى الله عنه يو ډېره راپورته كړه، او هغه يې په سر دومر مضبوتو وويشته چې وينې يې د خالد رضى الله عنه مخ ته ورباد سوي، خالد رضى الله عنه ورته بنځنځلي وكړي، نبي كريم ﷺ واوريډې، ورته وويل: لږ صبر وكړه خالده! عجله مكوه. قسم په هغه ذات چې زما روح يې په لاس كې ده دغې بنځې داسي توبه وكړه، كه چيري يو مالياتي مامور چې په زور او ظلم سره له خلكو نه خيرات اخلي، په دا

ډول توبه وکړي هتمن به ورته بښنه وشي!¹ وروسته نبي کریم ﷺ فرمان ورکړ، په هغې د جنازي لمونځ آدا کړ او دفن يې کړه. په يو روايت کې راځي چې حضرت عمر فاروق رضی الله عنه وويل: آی د الله ﷻ رسوله! هغه دې سنگسار کړه، او د جنازې لمونځ دې هم وکړ. نبي کریم ﷺ وفرمايل:

(لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قُسِمَتْ بَيْنَ سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ وَسَعَتَهُمْ، وَهَلْ وَجَدْتَ شَيْئًا أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنَفْسِهَا اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ)² په حقيقت کې هغې داسې توبه وکړه، که چيرې دغه توبه د مدينې د اویا تنه اوسيدونکو په منځ کې وويشل شي د هغو ټولو لپاره کفايت کوي. آی عمره! ايا ته له دينه د لوړ فضلت ولاڅه پيدا کولای شي، چې يو څوک دې خپل خان الله ﷻ ته ډالۍ کړي.

توبه ټول پخواني گناهونه پاک او له منځه وړي

امکان لري چې څوک ووايي، چې زه غواړم توبه وکړم خو کوم شي به د دې ضمانت وي، چې گواکې الله ﷻ ماته بښنه او مغفرت کوي. که چيرې زه توبه وکړم په داسې حال کې چې نيکي او مستقيمي لارې ته

¹- دا حديث امام مسلم روايت کړي ده.

²- دغه روايت عبدالرزاق په خپل کتاب کې راوړي ده. (۳۲۵/۷)

ډير تمايل هم لرم، دپته په کتو سره زه د شک او دوه زړه توب احساس کوم. که چيرې په دې وپوهېږم چې خداى تعالى ﷻ مې بښي نو زه حتمن توبه کوم.

داسې شخص ته وايم: کوم څه چې ته احساس کوي اوستا په زړه کې تيريري، دقيقاً هغه څه دي چې له تا څخه مخکې دانسانانو په زړونوکې تيريدل، اوهمدارنگه دصحابه کرامو په زړونو کې تيريدل. که چيرې لاندې دوه روايتونه په دقيق ډول سره ولولئ نو هتمن هغه څه چې ته يې احساس کوي له منځه ځي. (که چيرې خداى تعالى ﷻ وغواړئ)

لومړى روايت: امام مسلم د عمرو بن العاص رضى الله عنه دمسلمانى کيسه دده له خولې داسې رانقل کړې ده.

کله چې الله ﷻ د اسلام مبارک دين زما په زړه کې گران اومحبوب کړ، نو د نبي کریم ﷺ حضور ته ورغلم ورته ومې ويل: لاس دې راکړه چې بيعت درسره وکړم. هغه خپل مبارک لاس را اوږد کړ کله چې ما دهغه لاس ونيوه نبي کریم ﷺ راته وفرمايل: (آى عمره! په تا څه شوې دي. ورته ومې ويل: غواړم يو شرط کيږدم. راته وويل: څه شرط. ورته ومې ويل: شرط مې داده چې وبنبل شم. وفرمايل:

(أَمَا عَلِمْتَ يَا عَمْرُو أَنَّ الْأِسْلَامَ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ؟ وَأَنَّ الْهِجْرَةَ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا؟ وَأَنَّ الْحَجَّ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ؟) يعنې ته نه پوهېږې اى عمره! اسلام هر هغه څه چې مخکې تير شوي وي پاکوي اوله منځه وړي، اوهجرت هر هغه څه چې مخکې وو پاک اوله منځه وړي، همدارنگه حج هر هغه څه چې مخکې وو پاک اوله منځه وړي.

دوهم روایت: امام مسلم له عبدالله ابن عباس رضی الله عنه څخه روایت کوي، چې یو شمیر مشرکین چې د زیات قتلونه، زنا او فحشاوو مرتکب شوي وو، د نبی کریم ﷺ حضور ته راغلل وویل: څه چې وایي او څه ته چې بلنه کوي هغه ډیر نیک اوښه دي اي کاش! چې تا مونږ ته خبر راکړي وی، چې دهغه څه یعنی قتل، زنا... چې مونږ ترسره کړي کفار یې څه ده.

« وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ ۶۸ » [الفرقان: ۶۸] ژباړه: هغه کسان چې له الله ﷻ پرته کوم بل معبود نه مني، هغوی نفس په ناحقه نه وژني، چې خدای ﷻ حرام کړي دي او نه دزنا مرتکب کيږي، خو هرڅوک چې داکار (شرک، قتل، زنا) وکړي هغه دخپلي گناه بدله ومومي.

او په تعقيب يې دغه ایت نازل شوي دي. « قُلْ يُعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ » [الزمر: ۵۳] ای پیغمبر ﷺ! زما هغه مؤمنو بندگانو ته چې پرخپلو ځانونو يې تیری کړی دي، ووايه دالله ﷻ له رحمت څخه مه ناهیلې کيږئ.

ايا الله ﷻ به ما وبښي؟

ځينې وختونه ته وايي چې غواړم توبه وکړم خو زما گناهونه ډير زيات دي، حتی تر دې چې داسي هيڅ بد عمل نده پاتې چې مادې نه وي ترسره کړي. حتی هغه گناهونه چې په خيال کې دې نه تيريرې او يا هم تيريرې خو ما ترسره کړي دي. نه پوهېږم! چې آيا امکان لري چې خداى ﷻ به هغه څه چې کلونه مې ترسره کړيدي راته وبښي او کنه!

آيا زما وروره! تاته وایم دايوازې ستا ستونزه نه ده، دا دهرهغه چا ستونزه ده چې غواړي توبه وکړي. دمثال په ډول ديو ځوان کيسه درته کوم، دغه ځوان يو وار داسي سوال وکړ؟ زه چې کله نوى ځوان شوم له هغه وخته په گناه کې مبتلا یم، تردې چې عمر مې تر اولسو کالونو پوري رسيدلي ده، خو دبدو، فاحشو، صغیره او کبیره گناهونو دوسيه مې ډيره اوږده ده، او په ډيرو وړو او لويو کسانو مې تجاوز کړي ده، حتی يو ځل مې په يوه کوچنۍ انجلۍ تجاوز وکړ او په کراتو کراتو مې غلام کړي ده.

خو اوس وايي: چې الله ﷻ ته مې رجوع کړي ده په بعضو شپو کې عبادت کوم. د شپې د تهجد لمونځ کوم، او د دوشنبې او پنج شنبې په ورځ روژه نيسم، او هر سهار دلمانځه ورسته د قرانکريم تلاوت کوم. آيا زما توبه به قبوله شي؟ (آيا زما لپاره توبه امکان لري.)

مونږ مسلمانانو لپاره اصلي او مهمې سرچينې دالله ﷻ كتاب او دنبی کریم ﷺ حديث دي، چې په وسيله يې کولای شو د دين له احکامو، دحلالو او حرامو په پيژندلو اودستونزو په حل او دهغو په وړاندې غبرگون کې راسره مرسته وکړي. مونږ بايد په هر حالت کې دغه دوه الهی رسيو ته رجوع وکړو. نو بناً کله قرانکریم گورو دالله ﷻ دا پيغام وينو.

« قُلْ يٰعِبَادِىَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا ۗ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝۵۳ وَاَنْبِئُوْا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلَمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَكُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُوْنَ ۝۵۴ »

الزمر: ۵۳-۵۴] ژباړه: آي پيغمبره ﷺ! زما هغه مؤمنو بندگانو ته چې پر خپلو ځانونو يې تيرې کړي دي، ووايه: دالله ﷻ درحمت څخه مه ناهيلې کېږئ، په يقيني توگه الله ﷻ گناهونه بنسې هغه بنسټونکى او مهربانه دي، او دخپل رب خواته وگرځئ، او دهغه امر منونکې شي مخکې له دې چې پرتاسې عذاب راشي، او بيا له هيڅ لوري درته مرسته نشي رسيدلای.

پورته مو چې کومه ستونزه مطرحه کړه دا آيتونه دهغه لپاره بنکاره اودقيق جوابونه دي، چې نورى تشريح او وضاحت ته ضرورت نه لري. مگر هغه احساس چې يو گنهگار يې لري چې زما گناهونه له هغه څخه زيات دى کوم چې الله ﷻ بنسې، دغه احساس دلاندې څلورو کمزوريو له امله رامنځ ته کېږي.

1. دا ناهيلې له دې امله وي چې بنده دالله ﷻ درحمت په پراخوالي باندى يقين نه لري.

2. د ایان دکمزور تیا له امله وي یعنی دا باور نه لري چې الله ﷻ کولای شي ټول گناهونه وینسي.
 3. دا د زړه دیو مهم عمل (رجاء)¹ د کمزورتیا له امله وي.
 4. دتوبه کوونکی د بدگمانې له امله چې فکر کوي چې گواکی گناهونه به یی پاک نشي.
- اوس د پورتنیو کمزوریو لپاره ځوابونه ذکر کوو.

1. کمزوري ځواب: د دې لپاره د الله ﷻ دا پیغام کفایت کوي. الله ﷻ فرمایي: « وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ » [الاعراف: ۱۵۶] ژباړه: زما رحمت په هر څه خور شوي ده.

2. کمزوري ځواب: د دې لپاره لاندې حدیث قدسي کفایت کوي.

(قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: مَنْ عَلِمَ أَنِّي ذُو قُدْرَةٍ عَلَى مَغْفِرَةِ الذُّنُوبِ غَفَرْتُ لَهُ، وَلَا أُبَالِي مَا لَمْ يُشْرِكْ بِي شَيْئًا)² الله ﷻ وايي څوک چې زما په اړه داسې نظر او عمل ولري، چې زه د ټولو گناهونو دښمنو توانايې لرم، هغه به وښم او دا راته مهمه هم نده، خو په دې شرط چې له ماسره به څوک شریک نه نيسي، دا واقعه په هغه وخت پورې مربوطه کيږي چې کله بنده د آخرت په ورځ له خپل رب ﷻ سره ملاقات وکړي.

3. کمزوري ځواب: د دې لپاره لاندې قدسي حدیث راوړو.

1- د الله ﷻ رحمت او مهرباني ته هیله او امید درلودلو ته رجاء وايي.

2- دغه حدیث طبراني په معجم کبير کې او حاکم روايت کړي ده. (صحيح الجامع، ۴۳۳)

(يَا ابْنَ آدَمَ، إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ وَلَا أْبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ، وَلَا أْبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَنَّكَ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ حَطَايَا ثُمَّ لَقَيْتَنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا لَا تَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً)¹ ای د آدم زویه! تر هغه وخته چې ته ماته فریاد کوي او له ما څخه امید لري، زه به دې ټول گناهونه وبنسم، که څه هم څومره زیات وي، دا بښنه زما لپاره هیڅ مشکل نده، آی د آدم زویه! که ته ماته دځمکې دپراخې په اندازه گناهونه راوړې په داسې حال کې چې له ماسره دی شریک نه وي نیولي، نوزه هم درته همدومره بښنه او مغفرت لرم.

4. کمزوري ځواب: د دې لپاره د نبی کریم ﷺ دا حدیث کافی ده.

«التائب من الذنب کمن لا ذنب له»² له گناه نه توبه کونکی دهغه کس په شان ده، چې هیڅ گناه یې نه وي کړي. یعنې د اعمالو دوسیه یې خالي او پاکه وي.

دلته مونږ ټولو هغو کسانو ته چې دا ورته مشکل ښکاري چې گواکې زمونږ زیات گناهونه او فسادونه به الله ﷻ ونه بښي، دغه صحیح حدیث چې دسلو کسانو د قاتل اړوند ده وړاندې کوو.

³- دا حدیث امام ترمذي روایت کړي ده.

⁴- دا حدیث ابن ماجه روایت کړي ده. (صحیح الجامع ۳۰۰۸)

د سلو کسان د قاتل توبه

ابوسعید سعد بن مالک بن سنان خدري رضی الله عنه له نبی کریم ﷺ څخه روایت کوي، چې نبی کریم ﷺ وفرمایيل: له تاسي نه مخکې وختونو کې یو کس وو چې ۹۹ نفره یې وژلي وو. هغه په ځمکه د یو پوه او عالم کس پوښتنه وکړه، خلکو ورته یو راهب^۱ کس معرفي کړ، هغه ته ورغی ورته وویل: ما ۹۹ کسان وژلي دي. آیا زه کولای شم چې توبه وکړم؟ عابد ورته وویل: (نه) نو هغه عابد یې هم وواژه، په دې سره د وژنو شمیر سلو ته ورسیده.

نو بیا دا قاتل د وخت د یو بل عالم او پوه شخص په لټه کې سو، خلکو ورته یو عالم معرفي کړ، ورغی ورته وویل: تر اوسه مې سل نفره وژلي دي. آیا زه کولای شم توبه وکړم؟ عالم ورته وویل: (هو) کولای شي څوک ده چې ستا او توبې ترمنځ خنډ شي.

بیا هغه عالم ورته وویل: د فلانی ځمکې په لور لاړ شه، ځکه هلته داسي خلک ژوند کوي چې یوازي د الله ﷻ عبادت کوي او ته هلته له هغوي سره عبادت وکړه، خو پام کوه چې خپل پخواني وطن ته راونه گرځې ځکه ستا وطن بد ځای دي. (یعنې ستا د وطن خلک بد او فاسد دي.)

دغه قاتل حرکت وکړ چې کله نیایې لاري ته ورسیده مړ سو، په دې حالت کې د رحمت او د عذاب ملائکو ترمنځ د ده د پورته کولو په سره اختلاف راغي.

^۱- راهب = د دنیا ترکونکی یعنی معمولاً هغو افرادو ته ویل کیږي چې ډیر عبادت کوونکي وي.

د رحمت ملائکو ویل: هغه راغلي وو په داسي حال کې چې له زړه نه یې توبه کړي وه، او د الله ﷻ لور ته گرځیدلي وو نو مونږ یې پورته کوو.

د عذاب ملائکو ویل: هغه هېڅکله بڼه عمل نه دي کړي، نو په دې خاطر مونږ پورته کوو.

په دې وخت کې یوه ملائکه د انسان په بڼه دغو ملائکو ته راغله، او دوي هغه د منځگړې په توگه وټاکله. هغې منځگړې وویل: تاسې د دغو دوه ځمکو ترمنځ فاصله مقایسه کړي، که چیرې دغه قاتل د بدکارانو خواته نږدې وو، نو د عذاب ملائکې به یې پورته کوي، او د صالحانو خواته نږدې وو، نو د رحمت ملائکې به یې پورته کوي.

کله چې ځمکه مقایسه سوه، نو معلومه سوه چې د صالحانو د ځمکې خواته نږدې دي، نو د رحمت ملائکو پورته کړ. په یو بل صحیح روایت کې راغلي چې د صالحانو خواته د یو لویشتې په اندازه نږدې وو نو له هغوي څخه وشمیرل سو. همدارنگه په یو بل صحیح روایت کې راځي، چې الله ﷻ د صالحانو ځمکې ته امر وکړ چې نږدې شه، او د بدکارانو ځمکې ته یې امر وکړ چې لري شه. وروسته یې امر وکړ چې د دې دوه ځمکو ترمنځ مقایسه وکړي، نو معلومه سوه چې د صالحانو خواته د یو لویشتې په اندازه نږدې دي، په دې خاطر الله ﷻ هغه قاتل وبانښه.

(نَعَمْ، وَمَنْ يَحْوُلْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ التَّوْبَةِ)¹ هو! کوم کس کولای شي چې ستا او توبې ترمنځ فاصله رامنځته کړي.

اې انسانه! ایا تر دې به بله لویه گناه وي کومه چې دغه قاتل کړي وه، خو الله ﷻ توبه قبوله کړه او هغه ته یې رجوع وکړه. (نوبیا نا هیلي ولي یې؟)

مسلمانان وروره! کار تردې لوی دي لږ لاندې ایت ته وگوره او فکر وکړه.

« وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ ٦٨ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ۖ ٦٩ إِلَّا مَنْ تَابَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۗ » [الفرقان: ٦٨-٧٠]

ژباړه: هغه کسان چې له الله ﷻ پرته کوم بل معبود نه مني، هغوي نفس په ناحقه نه وژني، چې خدای حرام کړي وي او نه د زنا مرتکب کيږي. خو هر څوک چې دغه کار (قتل، شرک یا زنا) وکړي هغوي به د خپلي گناه بدله ومومي. (٦٨) د قیامت په ورځ به هغه ته په پرله پسې عذاب ورکړل سي، او په همغه کې به د تل لپاره ذلیله پورت وي. (٦٩) مگر داچې چا (له دغو گناهونو څخه وروسته) توبه ایستلي وي، ایمان یې راوړي وي او غوره عمل یې کړي وي. د دغو خلکو بدی الله ﷻ په نیکيو بدلې کړي. الله ﷻ ښه ښونکی او خورا زیات مهربان دي. (٧٠) یوه لحظه په لاندې پیغام کې فکر وکړه.

« فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ » [الفرقان: ٧٠]

¹ - متفق علیه، یعنی دغه حدیث امام بخاري او امام مسلم رحمه الله دواړو روایت کړي ده.

هغه کسان چې توبه وکړي هغو کسانو ته وويل کيږي چې يقيناً الله ﷻ گناهونه په نيکيو بدلوي. او پورتنی مبارک ایت د الله ﷻ بې پايه او دسترو فضلتونو ښکارندويه ده.

علما وايي: چې دغه د بديو تبدلي په نيکيو باندې دلته په دوه ډوله دي.

اول: د بدو صفاتو تبديل په نيکو صفاتو باندې؛ مثلاً د شرک تبديل په ايمان، د زنا تبديل په پاک لمنی، د دروغو تبديل په ريښتيا او صداقت، د خيانت تبديل په امانت دارې او داسي نور

دوهم: د قيامت په ورځ د بدو صفاتو تبديل به نيکو صفاتو باندې؛ دې آيت ته لږ فکر وکړئ: « يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ » [الفرقان: ۷۰] په دې ایت کې داسي نه دې ذکر شوي چې د هري بدې په مقابل کې به يوه نيکې ورکول کيږي، امکان لري کم وي يا مساوي او يا هم به خرنګوالي او خومره والي کې زيات وي، خو دا د توبه کوونکي په صداقت پوری اړه لري. نوبتاً له دینه بل لوي فضل او کرم ويني.

د دې عفوي او الهی کرم د ښه توضیح لپاره لاندې مبارک حديث ته پاملرنه وکړئ.

عبدالرحمن بن جبیر له ابوطویل شطب ممدود څخه روایت کوي چې د نبی کریم ﷺ حضور ته راغی. او یا هم به بل روایت کې راځي چې یو سپنږی سړی چې ورپه یې په سترگو راپرتې وي، په داسي حال کې چې د لرګي په لکنه یې ځان تکیه کړي وو، د نبی کریم ﷺ حضور ته راغی وویل: د هغه سړي په اړه ستا نظر څه دي، چې هغه هر گناه کړي وي هیڅ صغیره او گبیره

گناه ترې پاتې نه وي. په بل روایت کې راځي چې هيڅ داسې گناه پاتې نه وي چې هغه په خپل لاس نه وي ترسره کړي. حتی تر دې چې دغه گناهونه د ځمکې د ټولو اوسیدونکو باندې وويشل شي نو د ټولو د هلاکت سبب کېږي. آیا داسې کس توبه کولای شي؟

نبی کریم ﷺ ورته وفرمایل: ایا اسلام دې راوړی؟

سپنږیری وویل: زه د الله ﷻ په وحدانیت باندې شاهدي وایم او په دې هم شاهدي ورکوم چې ته د الله ﷻ رینستني رسول یې.

نبی کریم ﷺ وفرمایل: (تَفَعَّلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَتَرَكُ السَّيِّئَاتِ، فَيَجْعَلُهُنَّ اللَّهُ لَكَ خَيْرَاتٍ كُلَّهِنَّ) بڼه کارونه وکړه، بدۍ پرېږده، خدای ﷻ به دې ټولې هغه بدۍ په نیکيو تبدیلی کړي.

سپنږیری وویل: آیا چل، فریب او فتنې به هم راته بدلې کړي.

نبی کریم ﷺ فرمایل: هو!

سپنږیری وویل: الله اکبر او همدارنگه تر هغه پورې یې تکبیر ویلي تر څو پورې چې له سترگو پنا سو¹.

¹ - هشمي وايي: دا روایت طبراني کړي ده، او (بزاز) هم په همدې ډول روایت کړي ده. د بزاز

ټول روایت کوونکي بغیر له محمد بن هارون چې باوري ده نور یې ټول صحیح دي. (المجمع ۳۶۸) منذري په الترغیب و الترهیب کې وايي: د دې حدیث انساده قوي او بڼه دي. (جلد ۴، مخ ۱۱۳). ابن حجر په (الاصابة) کې وايي: دا په شرط سره صحیح دي. (جلد ۴، مخ ۱۴۹)

کیدای شي دلته توبه کوونکی ته سوال پیدا شي او ووايې، کله چې زه گمراه وم، مالمونځ نه کاوه په داسي حال کې چې زه له دين او اسلامي امت څخه لري وم، خو ما ځينې نیک کارونه ترسره کړي دي. آیا له توبې وروسته د هغو ثواب ماته حساب شي او که له منځه ځي.

د پورتنۍ پوښتنې جواب ته دقیق فکر وکړئ.

عروه بن زبیر رضی الله عنه وايي چې حکيم بن حزام ماته خبر راکړ راته وويل: چې ما له نبی کریم ﷺ ته وويل: آی د الله ﷻ رسوله! ستا مبارک نظر په دې اړه څه ده؟ کله چې د جاهليت په وخت کې صدقي ورکولي، غلامان مې آذادول او زړه سوی مې کاوه. آیا هغه به اوس زما لپاره اجر حسابيږي؟

نبی کریم ﷺ راته وفرمايل: (أَسْلَمْتَ عَلَيَّ مَا أَسْلَمْتَ مِنْ خَيْرٍ)¹ ته د هغه نيکي له امله چې مخکې دې ترسره کړي وه مسلمان شوي يې.

کله مې چې گناه وکړه، څه وکړم؟

امکان لري چې څوک ووايې کله چې گناه کې مبتلاء شم، څنگه کولای شم بې له ځنډه توبه وکړم؟ آیا داسي عمل شتون لري؟ چې وکولای شم له گناه وروسته يې ترسره کړم.

جواب: ښه داده چې د گناه له ترسره کولو وروسته دوه کارونه ترسره شي.

¹ - دغه حديث امام بخاري روايت کړي ده.

1. د زړه له کومې پېښمانۍ او کلکه اراده کول چې بیا به دا گناه نه ترسره کوي.
2. د بدن غړي باید په ډول ډول نیک عملونو باندې بوخت کړي، چې د هغو له جملې څخه یو هم د توبې لمانځ دي.

حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه روایت کوي، چې ما له نبی کریم ﷺ څخه وواړیدل چې ویل یې: (مَا مِنْ رَجُلٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا، ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ، ثُمَّ يُصَلِّيَ (رَكَعَتَيْنِ)، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ)¹ بغیر له دې نه چې یو کس د یوې مهمې، لوی او بلي گناه مرتکب شي، وروسته پورته شي اودس وکړي دوه رکعت لمانځ وکړي او له خدای ﷻ څخه مغفرت غوښتنه وکړي، کیدای شي خدای تعالی ﷻ یې وښيي.

وروسته ابوبکر صدیق رضی الله عنه لاندې مبارک ایت تلاوت کړ.

« وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝۱۳۵ [آل عمران: ۱۳۵] ژباړه: او کوم کسان چې داسې دي چې کله کوم د شرم او ناروا چاره ورڅخه صادريږي، یا کله د کومې گناه په کولو سره په خپل ځان ظلم کوي. نو وروسته جوخت له الله ﷻ څخه بښنه غواړي، ځکه چې له الله ﷻ پرته بل څوک د گناهونو بښونکی دي؟ او هغوي له پوهي او ادراک سره په خپلو بدو کړنو تنگار نه کوي.

²- دغه حدیث اصحاب سنن روایت کړي ده. (صحيح الترغيب والترهيب ۱/۲۸۴).

نورو صحیح روایتونو کې د هغو دوه رکعاتونو ځانگړتیاوي او صفتونه بیان شوي دي. کوم څه چې تاسي لاندې لولئ د هغو لنډیز دي.

په ښه طریقه سره آودس کول ځکه گناهونه او تیروتني د آوداسه د اوبو له ورستي څاڅکې سره له بدن نه وځي. د آوداسه له ښه والی یو داده چې په شروع کې بسم الله او په پای کې مناسبه دوعا وکړي.

د هر چا لپاره له آوداسه وروسته دغه آذکار چې لاندې ذکر کيږي ډیر اجر لري.

(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ -
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ - سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ،
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)

1. پورته شه دوه رکعتو لمونځ وکړه.
2. هڅه وکړه چې په لمانځه کې د سهوي يا هيري ښکار نشي.
3. په لمانځه کې د بهرنيو مسایلو په اړه فکر مه کوه.
4. په دوه رکعتو لمونځ کې په ښه ډول آذکار او عاجزي وکړه.
5. وروسته له الله ﷻ څخه بښنه وغواړه.

د ښه لمانځه او ښه آوداسه پایلي

1. تیر گناهونه دې بښل کيږي.
2. جنت درته واجب کيږي.¹
3. د آوداسه او لمانځه په تعقیب دې خپل نیک عملونه او عبادتونه زیاتيري.

¹ - صحیح الترغیب والترهیب (۱/۹۴ و ۹۵).

آیا تا نه دي آوريدلي، کله چې حضرت عمر رضی الله عنه له نبی کریم ﷺ سره د خبرو پر مهال د حديبې په غزا کې خپلې تیروتنې ته متوجه سو، نو وویل: له هغې پېښې وروسته مې نیک عملونه وکړل، تر څو خپل گناهونه پرې پاک کړم. لاندنې حدیث کې چې کوم مثال ذکر کېږي لږ فکر ورته وکړه.

نبی کریم ﷺ فرمایي: (إِنَّ مَثَلَ الَّذِي يَعْمَلُ السَّيِّئَاتِ ثُمَّ يَعْمَلُ الْحَسَنَاتِ، كَمَثَلِ رَجُلٍ كَانَتْ عَلَيْهِ دِرْعٌ ضَيْقَةٌ قَدْ خَنَقَتْهُ، ثُمَّ عَمِلَ حَسَنَةً فَأَنْفَكَتْ حَلَقَهُ، ثُمَّ عَمِلَ أُخْرًا فَأَنْفَكَتْ أُخْرَى، حَتَّى يَخْرُجَ إِلَى الْأَرْضِ) ^۱ هغه کس چې بد عملونه ترسره کوي، او بیا وروسته نیک عمل کوي، د هغه کس مثال لري چې تنگ فولادي کمیس یې پر تن وي، دومره تنگ وي تر دې چې هغه مړ کړي، خو کله چې یو نیک عمل ترسره کړي د دې تنگ کمیس یو کړی خلاصیږي، او کله چې بیا نیک عمل ترسره کړي بله کړي یې خلاصیږي، تر دې چې دغه فولادي کمس یې له بدن څخه وځي او په ځمکه لویږي.

نو ځکه دا نیک عملونه انسان د گناهونو له زندان څخه آډاوي. د عبادت او اطاعت نړۍ ته یې رسوي. گرانه وروړه! هغه څه مو چې مخکې وویل: دلته یې درته لنډیز راوړو.

ابن مسعود رضی الله عنه نقل کوي چې یو کس د نبی کریم ﷺ حضور ته راغی وویل: آي د الله ﷻ رسوله! ما په باغ کې یو ښځه ولیده بغیر له جماع څخه مې نور هر عمل ورسره وکړ، ښکل مې کړه، ساعتی مو وکړ. اوس چې هر کار غواړي له ماسره یې وکړه.

²- دغه حدیث طبرانی په معجم الکبیر کې روایت کړي ده. (صحیح الجامع ۲۱۹۲).

نبی کریم ﷺ هیخ ونه ویل: تر دې چې هغه سپری لاره.

حضرت عمر رضی الله عنه وویل: که چیرې هغه سپری خپله گناه نه وای
ښکاره کړې الله ﷻ خو یې گناه پته کړې وه.

نبی کریم ﷺ هغه کس ته وکتل وویل: هغه ماته راولئ.

کله یې چې هغه ورته راوسته، د قرانکریم دا آیت یې ورته ولوسته.

« وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ
ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكْرَيْنِ ۱۱۴ » [هود: ۱۱۴] ژباړه: او لمونځ د ورځې په دواړه خواوو
کې او څه د شپې په ساعتونو کې قائم کړه. په حقیقت کې نیکې بدې له منځه
وړي او د هغو خلکو لپاره یادونه ده چې د خدای ﷻ په یاد لرونکي دي.
معاذ رضی الله عنه د حضرت عمر رضی الله عنه په روایت کې وویل: آې د
الله ﷻ رسوله! ایا د سپارښتنه یوازې د دې کس لپاره ده او که د ټولو خلکو
لپاره ده؟

نبی کریم ﷺ وفرمایل: (بَلِّ لِلنَّاسِ كَافَّةً)^۱ د پیغام د ټولو خلکو لپاره دي.

¹ - دغه روایت امام مسلم روایت کړې ده.

بد ملگري مې تعقيبوي!

ممکن ته ووايي غواړم توبه وکړم خو بد او فاسد ملگري مې هر ځای تعقيب کوي، کله چې په ما کې کوم بدلون ومومي، نو په پرلپسې ډول مې تر نیوکو لاندې راولي، په داسې حال کې چې زه د هغوی په وړاندې د ضعيفي احساس کوم. ته ووايه چې زه څه وکړم؟

مونږ وايو: صبر او استقامت وکړه دا دالله ﷻ قانون ده چې خپل نیک او مخلص بندگان آزمويي، تر څو رښتني بندگان له دروغجنو او چلبازانو څخه بيل کړي، او همدارنگه ناپاکې له پاکې څخه بيله کړي.

اوس دې چې په دې نیکه لاره کې قدم ايښي نو پياوړی او ثابت قدمه اوسه. دا د انسانانو او جنياتو شيطانان دي چې يو بل ته وحي کوي، پيغامونه رسوي، او هڅه کوي چې بيرته دې هغه پخوانی حالت وگرځوي. نو هيڅکله بايد له هغو څخه پيروي ونکړئ.

هغوی په لومړیو کې تاته وایي دا توبه یو احساساتي کار دي چې ژر به ختم شي، او دا به وایي چې دا یو موقتي حالت دي چې تیر به شي، خو د حیرانتیا خبر دا ده چې ځیني نږدې ملگرې به دې د توبې په لومړیو کې دا خبره درته کوي نږدې ده چې بیرته هغه پخوانی حالت ته وگرځي او گناه وکړي.

د حیرانتیا ځای دا ده چې کله توبه کوونکی له خپلې معشوقې سره مخامخ شي، او په چیغو ورته ووايي چې ما توبه کړي، او نور نه غواړم چې گناه وکړم. دغه معشوقه به څه وخت وروسته ورته راشي، ورته به ووايي: ژر ده چې دا فکر او وسواس له تا څخه لري شي.

ولي هونبیار اوسه آې توبه کوونکيه! الله ﷻ فرمایي: « قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۱ مَلِكِ النَّاسِ ۲ إِلَهِ النَّاسِ ۳ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۴ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۵ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۶ » [سورة الناس] ژباړه: زه د خلکو رب ته پنا وروړم، د خلکو پاچاته، د خلکو حقيقي معبود ته، د هغه وسوسه اچونکو له شر څخه پنا وړم چې په وار وار ځي راځي هغه چې د خلکو په زړنو کې وسوسي اچوي که هغه له پيربانو څخه دي او يا هم له انسانانو څخه دي.

آيا د الله ﷻ اطاعت غوره ده، او که د بد ملگري؟

ته بايد په دې پوهیږي! هغوي هرځای ته درپسي راځي، او دا هڅه کوي چې په هر وسیله وي بیرته دې د گمراهي طرف ته وگرځوي. یو توبه کوونکی کیسه راته کوله ویل یې: وروسته له هغه مې چې توبه وکړه. یو بد ملگري مې دخپل موټر ډیرور ته امر وکړ، چې دمسجد په لاره راپسي راشي وروسته یې د موټر له کړکۍ نه ماته غږ کاوه، او دا هڅه یې کوله چې ما له جماعت اود مسجد له نورو غونډو څخه راوگرځوي.

دلته الله ﷻ فرمایي: «يُنَبِّئُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ...» [ابراهيم: ۲۷] ژباړه: الله ﷻ ایمان راوړنکو ته په دنیا او اخرت دواړو کې د یوې ثابتې وینا پر بنسټ ثبات په برخه کوي.

بد ملگری کونښن کوي چې په هره وسیله وي، تاته تیر یادونه درپه زړه کړي او هغه درته ښایسته کړي. نو هیڅلکه د هغوي پیروي ونه کړي، او خبرو ته یې غوښ ونه نسي، هوښیار اوسه چې په فتنه کې دې مبتلاء نه کړي. دلته د کعب بن مالک رضی الله عنه کیسه ذکر کوو.

هغه وخت چې نبی کریم ﷺ خپلو یارانو او اصحابو ته امر وکړ چې د کعب بن مالک سره دې خبرې نه کوي، ځکه چې د تبوک په غزا کې یې گډون نه وو کړي، تر هغه وخت پورې چې په اړه یې الهی فرمان نازل سو.

په دې وخت کې د غسان کافر بادشا کعب بن مالک رضی الله عنه ته یو لیک ولیږه، پکې لیکي وو: (ماته خبر رسیدلي ده چې ستا دوست نبی کریم ﷺ په تا باندې ظلم کړي ده، په داسې حال کې چې خدای جلّال ته دخواري، ذلت او سختي لپاره نه یې پیدا کړي، نو په دې خاطر له مونږ سره یوځای شه تر څو په تا مهرباني وکړو.)

هو! دغه کافر غوښتل چې د کعب بن مالک رضی الله عنه زړه په لاس راوړي، هغه د مدینې له ښار څخه خارج کړي او د کفر په ځمکه یې تباہ او منحرف کړي.

آیا تاسې پوهیږي د دې لوی صحابي ځواب ورته څه وو؟ کعب بن مالک رضی الله عنه وایي: کله چې مې هغه لیک ولوست، له ځانه سره مې وویل دا یو بل امتحان دي، دتناره خواته لاړم او هغه لیک مې وسوځاوه.

آې مسلمان وروره! ته هم داسې وکړه هر بد او فاسد سرې او ښځه چې تاته لیک لیږي، هغه وسوځوه، په اړو یې تبدیله کړه او دا په یاد ولره چې هغه دې د اخرت په اور وسوځوی.

« فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۗ وَلَا يَسْتَخْفَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ » [الروم: ۶۰] ژباړه: (آې پیغمبره ﷺ!) صبر وکړه په يقيني توگه د الله ﷻ وعده رینستني ده، او هيڅکله به خلک تا بي ثباته ونه مومي چې باور نه کوي.

هغوي ما وپروي!

يو څوک وايي! غواړم توبه وکړم خو پخواني دوستان مې وپروي، راته وايي چې د پخوانيو گناهونو او اشتباوو په خاطر به دې د خلکو په منځ کې رسوا او رازونه به دې افشاء کړو. هغو سره زما عکسونه او ثبتونه دي، زه د خپل مقام او شهرت له داغ څخه ويريم ډير ويريم.

ورته وايو! د شيطان د ملگرو او پلويانو په وړاندې مقابله وکړه، په حقيقت کې د شيطان لومې او چلونه ډير سست او ضعيف دي¹. په دې وپوهيږه! څومره زور او قوت چې د شيطان د پلويانو لخوا څخه په تا باندې راځي، ستا د صبر، استقامت او ثابت قدمي په وړاندې ډير ژر له منځه ځي او سره پاشل کيږي.

وپوهيږه! که چيري ته له هغو سره يوځای شوي او ورڅخه وويريدي، نو له پخوا څخه به ډير ذليله او خوار شي. له هغو څخه پيروي مه کوه په دې لاره کې له الله ﷻ څخه مرسته او کومک وغواړه. ووايه «حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ» په دې وپوهيږه کله به چې نبی کریم ﷺ له يو قوم څخه ويريده ويل به يې: (اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ)² آي الله ﷻ

¹ - اشاره د سورة نساء ۷۶ ايت ته ده.

² - دغه حديث امام احمد او ابو داود روايت کړي ده. (صحيح الجامع ۴۵۸۲).

مونږ تا د خپلو بندگانو په وړاندې ودروو، او د هغوي له شر او بدي څخه يوازي تاته پنا وړو.

هغه توبه کونکي چې مخکې يې له بدو ملگرو سره ملگرتيا درلوده، دا حالت ورته ډير سخت وي او دا يې حال نور هم سختوي. هغه ويروي ورته وايي: مونږ دې خبرې ثبت کړي، انځورونه دې هم راسره شته که چيري ته مونږ پرېږدي تابه د خپلي کورنۍ کې رسوا او بدبخته کړو.

هغه توبه کونکې اوس په داسي حالت کې شتون لري، چې هيڅکله يې د دې حالت هيله يې نه درلوده، ته وگوره د شيطان پلويان له هغو توبه کونکو سره چې له فحشا او منکراتو څخه يې توبه کړي څنگه مبارزه کوي. ځکه دوي د توبه کونکو پخواني او بد اعمال خپروي او به هغوي رواني فشار اچوي، خو د دې ټولو لومو، چلونو او فشارونو سره سره مهربان خداى ﷻ له متقيانو او توبه کونکو سره ملگرى ده. هغوي (توبه کونکې) هيڅکله يوازي نه پرېږدي، هغه بنده چې الله ﷻ ته پنا يوسي هيڅکله به ناهيلي نشي. په دې پوه شه چې له هرې سختۍ وروسته اساني وي، او له هر فشار او تنگسيا وروسته خلاصون وي.¹

آی توبه کونکيه خور/ وروره! دغه له پنده ډکې کيسه بڼه په غور ولوله، د هغو خبرو بنسکاره ثبوت به پکې وويني چې مونږ يې مخکې يادونه وکړه.

¹- د الله ﷻ وعده ده، چې هر کس تقوا اختيار کړي نو هتمن به په سختي او تنگي کې نجات او خلاصون پيدا کوي. (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۲) [سورة الطلاق ۲]

دا د هغه زړور او لوی صحابي مرثد بن مرثد غنوي رضی الله عنه کیسه ده، چې د اسلام مبارک دین لپاره یې خپل ځان قربان کړي ؤ. دنده یې دا وه چې له مکې څخه په پټه توگه بندې او مظلوم مسلمانان مدینې ته انتقال کړي.

په یو صحیح روایت کې راځي چې دغه سړی مرثد بن مرثد غنوي نومیده، په پټه به یې مسلمانان اسیران له مکې څخه مدینې ته وړل، دغه سړي له یوې بدکاری بنځې سره چې عناف نومیده ملگرتیا درلوده. یو ورځ مرثد بن مرثد غنوي د مکې له یو مسلمان اوسیدونکې سره چې په مکه کې اوسیده وعده وکړه، چې هغه به آډاوي او مدینې ته به یې وړي.

مرثد بن مرثد غنوي وایي یو شپه چې سپوږمۍ په اسمان کې ځلیده، لارم دکلي د دیوالونو د سیوري څخه د یو دیوال سیوري ته ورسیدم، دلته عناف راغله د هغې سیوري مې په دیوال باندې له خپل سیوري سره ولیده ماته چې راورسیدله وپیژندلم وویل:

مرثده ته خپله یې!

ورته ومې ویل: هو خپله یم.

ووویل: په خیر راغلي زړه مې دې خوښ کړ، راځه دا شپه تر سهار یو ځای تیره کړو.

ورته ومې وویل: آی عناف زنا الله ﷻ حرامه کړي ده.

یو ناڅاپه یې چیغې کړي! آی ساتونکو دا هماغه کس ده چې ستاسو بندیان آډاوي، او له ځانه سره یې مدینې ته وړي. اته نفره ساتونکې راپسي سو له

مکې څخه د وتلو په یو لار مې خدمت غره ته ځان ورساوه، یو غار کې پټ شوم هغوي مې په تعقیب پسي راغلل آن د غار ترسره پوري راورسیدل، خو خدای تعالی ﷺ زه د هغوي له سترگو څخه پټ کړم وروسته لاپړل زه بیرته هغه مسلمان ته ورغلم هغه مې له ځان سره یووړ.

ډیر عجب او سنگین سړی ؤ، کله چې د آدخر سیمې ته ورسیدم زولني مې ورخلاصی کړي، کله چې مدیني ته ورسیدم بغیر له کوم څنډ څخه د نبی کریم ﷺ حضور ته ورغلم ورته ومې ویل: آی د الله ﷻ رسوله ﷺ! آیا زه له عناف سره واده وکړم؟ دوه ځلي مې دا پوښتنه وکړه خو نبی کریم ﷺ هیڅ ونه ویل تر څو پوري چې د آیت نازل شو.

« الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ » [النور: ۳] ژباړه: زنا کار سړی دي له زناکاري یا مشرکې ښځې پرته بل څوک نکاح نه کوي، او د زناکاري ښځې سره د زناکار یا مشرک سړي پرته بل څوک نکاح کوي.

د دې په دوام نبی کریم ﷺ وفرمایل: آی مرثده زناکار سړی یوازي د یوې زناکاري او مشرکې ښځې سره نکاح کوي، او زناکاره ښځه هم یوازي د یو زناکار یا مشرک سړي سره نکاح کوي. نو ته له هغې سره نکاح مه کوه.¹

که په بدو حالاتو کې هغه څه رامنځته شول چې تا ترې ویره درلوده، او یا ځینې پټ رازونه دې ښکاره شول او وضاحت ته یې اړتیا پېښه شوه، نو خپل موقف خلکو ته ښکاره کړه، او په توبه باندې اعتراف وکړه ووايه: هو! زه

¹ - صحیح سنن ترمذی ۸۰/۳

مخکې گناهگار وم خو اوس مې توبه کړې ده، اوس تاسو له ما څخه څه غواړي؟

دا بايد په ياد ولري چې رسوايې په حقيقت کې هغه رسوايې ده، چې د قيامت په ورځ د الله ﷻ په حضور کې کيږي. هو! په دغه ورځ به غټه رسوايې يې. داسې نه ده چې د سلو يا دوه سوه کسانو تر مخ او يا هم د زرو يا دوه زرو کسانو تر مخ بلکې د ټولو مخلوقاتو په مخ کې به وي، هغه که جنيات وي او که انسانان، له آدم نه نيولي تر اخري انسانه پوري ټول به ننداره کوي.

د ابراهيم ؑ دوعا ته رجوع وکړئ.

« وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۸۷ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۸۸ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۸۹ » [الشعراء: ۸۷-۸۹] ژباړه: او ما په هغه ورځ مه رسوا کوه چې کله ټول خلک ژوندي را پاڅول شي ۸۷ کله چې نه مال څه گټه ورسوي نه اولاد ۸۸ پرته له دې څخه چې څوک له روغ او سپڅلي زړه سره د الله ﷻ حضور ته ورغلي وي ۸۹

کونښن وکړي چې په سختيو او مشکيلو حالاتو کې د نبي کریم ﷺ د دعاگانو په وسيله خپل مشکيل حل، او له ځان څخه ساتنه وکړي.

(اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِنَا، وَامِنْ رَوْعَاتِنَا) آي الله ﷻ! زمونږ بدې، عورتونه او کمزورۍ پټې کړه، او زمونږ ويره په امنيت بدله کړه.

(اللَّهُمَّ اجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا، وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيْنَا) آي الله ﷻ! له هغو کسانو څخه زمونږ بدله واخله، چې پر مونږ يې ظلم کړي او مږنږ ته دهغه چا په وړاندې مرسته او نصرت راکړه، چې زمونږ پر ضد ياغي شوي دي.

(اللَّهُمَّ لَا تُشْمِتْ بِنَا الْأَعْدَاءَ وَلَا الْحَاسِدِينَ) دینمانانو او حسدگرو ته زمونږ د سپکاوي او طعني ویلو اجازه مه ورکوه.¹

¹- د نبوي صحیحو دوعاگانو د لا ښه پیژندنې لپاره کولای شي (توشه مسلمان) کتاب ته مراجعه وکړي، دا کتاب د شیخ سعد بریگی د الاذکار الصحیحة کتاب ژباړه ده.

گناهونو مې زنده گي تياره او ترخه کړي ده

امکان لري يو څوک ووايي چې گناهونه مې دومره زيات دي، تر دې چې اوس مې توبه کړي ده، خو هغه گناهونه مې لا څوروي او تعقيبوي. د تيرو گناهونو يادونو مې ژوند تريخ کړي ده، آرامتيا او استراحت يې رانه اخيستي ده، د سترگو خوب او د ژوند سکون مې گډ وډ شوي ده. آيا له دغو فشارونو څخه خلاصون او سکون ته د رسيدلو لاره څه ډول ده؟

آی مسلمانان وروړه! تاته وایم دا علایم چې په تا کې موجود دي، دا دصادقي توبې نښې دي، دغه حالات چې په تا راځي دا د پېښماني حالتونه دي، په داسې حال کې چې پېښماني خپله توبه ده. نو بیا هغه څه چې په تا تیر شوي دي هغه ته د امید په سترگو وگوره، او له الله ﷻ څخه دا هیله وکړه چې الله ﷻ دې گناهونه معاف کړي. هیڅکله د الله ﷻ له رحمت څخه مه ناهیلې کیره ځکه الله ﷻ فرمایي: « قَالَ وَمَنْ يَقْنُطْ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ۝۵۶ » [الحجر: ۵۶] ژباړه: ابراهیم ؑ وویل: د خپل رب له رحمت څخه گمراهان ناهیلې کیږي.

ابن مسعود رضی الله عنه وایي: د کبیره گناهونو له جملې څخه یو هم شرک له الله ﷻ سره ده، دوهم له الهی عذاب څخه د خلاصون او اطمینان احساس او دریمه گناه د الله ﷻ له رحمت څخه ناهیلې کیدل دي.¹

مسلمان باید د ویري او هیلې په حالت کې الله ﷻ ته رجوع وکړي، ځکه د ضرورت په اساس یو پر بل باندي غالبه کیږي، کله چې گناه کوي ویره پري

¹ - عبدالرزاق دا روایت نقل کړي ده، هیثمی او ابن کثیر صحیح بللي دي.

غالبه کيږي تر څو چې توبه وکړي، خو کله چې توبه وکړي بيا هيله پرې غالبه کيږي تر څو له الله ﷻ څخه بښنه وغواړي.

آيا اقرار وکړم؟

يو کس په ډير غمگين آواز کې سوال وکړ. غواړم توبه وکړم آيا دا ضرور ده چې لارښم او په خپلو گناهونو باندې اقرار وکړم؟ آيا دا د توبې له شرطونو څخه يو شرط دي؟ آيا لارښم په محکمه کې د قاضي په وړاندې د خپلو گناهونو اقرار وکړم او پر ځان د حدودو جاري کولو غوښتنه وکړم؟ که داسي نه وي نو د هغو ليکنو معنا څه ده، چې به مخکښو صفحو کې تير شوي دي. (ماعز، هغه بښځه او هغه سړی چې په باغ کې يې بښځه بنسکل کړي وه.)

آې مسلمانان وروره! تاته وایم د توحید له هغو لویو گټو څخه چې الله ﷻ پرې راضي کيږي، یو هم داده چې بنده له خپل رب سره پرته له هر ډول واسطې او وسيلې اړیکه ولري.

« وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ » [البقرة: ۱۸۶] ژباړه: او آی پیغمبره ﷺ! زما بنده گان که ستا څخه زما د لړیوالي یا نژدیوالي په اړه پوښتنه کوي، نو هغه ته ووايه چې زه ورته ډیر نږدي یم. بلونکې چې کله ما وبلي زه د هغه بلنه اورم او ځواب ورکوم.

کله چې دې ایان راوړ نو توبه خاص د الله ﷻ لپاره ده، او همداسي په گناه باندې اقرار کول هم خاص د الله ﷻ لپاره دي. لکه څنگه چې په سیدالاستغفار کې لرو. (أَبُو لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَ أَبُو بَدْنِي) اي

الله ﷻ کوم نعمتونه دې چې ماته راکړي دي په هغه اقرار کوم، او کوم گناهونه مې چې کړي په هغه هم اقرار کوم.¹

مونږ مسلمانان الحمد لله د مسیحیانو په رقم نه یو چې روحانی پلار، د گناه د اقرار خوکی، د گناه بنبلو سند او یا هم نور خندونکي شرایط او اصول ولرو. الله ﷻ فرمایي: « أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ » [التوبة: ۱۰۴] ژباړه: آیا دې خلکو ته معلومه نه ده، چې همغه الله ﷻ دي چې د بنده گانو توبه قبلوي.

د حدودو جاري کول که چیري تر امام، حاکم او یا هم قاضي پوري ونه رسېږي، نو دا ضرور نه ده چې انسان محکمي ته لار شي او په خپلو گناهونو اقرار وکړي. هغه کس چې الله ﷻ یې گناهونه پټ کړي وي تر هغه وخته پوري چې ټولني او یا هم اشخاصو ته یې زیان نه رسېږي، نو باید خپل عزت وساتي او خپل گناهونه پټ کړي. کومه ریښتني توبه چې د ده او الله ﷻ ترمنځ شوي ده کاپي ده.

د الله ﷻ له نومونو څخه یو نوم الستیر ده یعنی د خپلو بنده گانو د گناهونو پټول خوښوي. خو د نبي کریم ﷺ د اصحابو کسي چې پورته ذکر شوي، کومو چې په خپلو گناهونو باندې اقرار کړي ؤ، هغه د هغو په شخصي حالت پوري اړه لري. ځکه دوي د خپل ځان پاکوالي ته ډیر حریص ؤ، او هغه کار یې وکړ

¹- د پوره سید الاستغفار د پیدا کولو لپاره کولای شي د دعاگانو کتابونو ته لکه: الماثورات د شیخ حسن البنا کتاب، توشه مسلمان د البریکی کتاب او نور د حدیثو کتابونو ته مراجعه وکړي.

چې په دوي باندې لازم نه ؤ، يعني اقرار يې وکړ. نو په همدې دليل کله چې معاز او يا هم هغه بنځه چې د نبي کریم ﷺ حضور ته راغلل، له دوي څخه يې مخ واړوه د دوي خبرو ته يې پاملرنه ونه کړه.

همدارنگه حضرت عمر رضی الله عنه چې د هغه کس (په باغ کې يې چې بنځه بنسکل کړي وه) په اړه داسي خبره کړي وه. (که چيري ده په خپلو گناهونو باندې اقرار نه واي کړي، نو الله ﷻ يې په گناهونو باندې پرده اچولي وه) د دې خبري په مقابل کې نبي کریم ﷺ سکوت اختيار کړ، دا ددې بنسکاره دليل دي چې د گناهونو پټول غوره دي.

نوبتاً کوم گنهگار بنده چې الله ﷻ رسوا نه کړي، او په عیبونو يې پرده واچوي، نو ضرور نه ده چې محکمي ته لار شي او د خپلو گناهونو اقرار په رسمي ډول ثبت کړي. همدارنگه دا هم لازمه نه ده چې د مسجد امام ته ورشي او له هغه څخه پر خپل ځان د حدودو د جاري کولو غوښتنه وکړي، او نه هم دا ضرور ده چې له کوم ملگري څخه په خپل کور کې د حد د جاري کولو او يا هم په دورو وهلو کې مرسته وغواړي لکه څنگه چې د ځينو کسانو په ذهنونو کې گرځي.

نو په همدې وخت کې د ناپوهه کسانو ناسم چلند له توبه کوونکو سره څرگند کيږي. لاندې کيسه په ځير سره ولولئ.

يو ورځ يو گنهگار بنده د مسجد يو ناپوهه امام ته ورغی، هغه ته يې د خپلو گناهونو اقرار وکړ او له هغه څخه يې وغوښتل چې حد پري جاري کړي، خو هغه امام ورته وويل: ته لار شه محکمي ته هلته په رسمي ډول خپل اقرار

ثبت کړه، تر څو په تا باندې شرعي حد جاري شي او له هغه وروسته به ستا په اړه پرېکړه کېږي. کله چې دغه سړي وليدل چې داېې په وس پوره نه ده له خپلي توبې تير شو او هغه پخوانې حالت ته وگرځيده.

آی مسلمان! د دين د احکامو پيژندل امانت دي، همدارنگه د دغو احکامو طلب له صحيحو مصادر و او سرچينو څخه هم امانت دي. لکه څنگه چې الله ﷻ فرمايي: «فَسَنَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ» [النحل: ۴۳] ژباړه: له باخبره خلکو څخه پوښتنه وکړئ که تاسي نه پوهيږي.

«الرَّحْمَنُ فَسْتَلْ بِهِ حَبِيرًا ۝۵۹» [الفرقان: ۵۹] ژباړه: ډير مهربان دي، نو د هغه د شان پوښتنه له کوم پوهيدونکي څخه وکړه.

د الله ﷻ رحمت ډير پراخه ده، د الله ﷻ عام رحمت ټول په خپله غيږه کې رانغښتي دي، هغه که اطاعت کوونکي، گنهگار او يا هم کافر خو ټول له دې رحمت څخه برخمن دي.

نو بناً واعظ او وينا کوونکي ته پکار نه ده چې فتوا ورکړي، او دا صلاحيت هم نه لري. همدارنگه د مسجد امامان او مؤذنين دا صلاحيت نه لري، چې په خلکو شرعي حدود جاري کړي، او همدارنگه هر آديب او کيسه کوونکي دا حق نه لري چې شرعي فتواوي نقل کړي. د فتوا په اړه بايد له يو مسلمان څخه پوښتنه وشي چې دا فتوا يې له چا څخه اخيستي ده، ځکه دا شرعي امر دي.

نبي کریم ﷺ د خپل امت په خاطر له گمراه کوونکو امامانو او مشرانو څخه ويريډلي ده. په دې اړه د سلفو صالحينو يو عالم داسي ويلي دي: دا علم خپله دين ده نو تاسي فکر وکړي چې خپل دين له چا څخه زده کوي.

آی د الله ﷻ بنده گانو! له هغو ځایونو نه ځانونه وساتي، چې پرې غولېږي او هر هغه ستونزه چې د دین په اړه درته پیدا کېږي، پوښتنه یې د دین له عالمانو او متخصصینو څخه وکړي نور الله ﷻ مهرباني دي.

د توبه کوونکو لپاره مهمې فتاوي

کیدای شي ته ووايي چې غواړم توبه وکړم، خو د توبې له احکامو خبرداری نه لرم او زما په ذهن کې له ځینو گناهونو څخه د توبې کولو د صحت په اړه ډیرې پوښتنې دي. همدارنگه ما چې د الله ﷻ په حقوقو کې کوتاهي کړي او د خلکو حقوق مې ضایع کړي دي، څنگه یې بیرته ورکړم؟ آیا د دغو پوښتنو ځوابونه شته؟

آی د الله ﷻ لور ته رجوع کوونکيه! لاندې ځوابونه په دقت سره ولوله، دا ستا د وجود دننه اضطراب او اندیښنه لږ څه کمه کړي.

لومړی سوال: زه د یوې گناه مرتکب شوم خو بیرته مې توبه وکړه، ولي نفس اماره او بدی مې په ما غالبه شوي، تر دې چې بیرته په هغه گناه مبتلاء شوم. آیا زما لومړی توبه باطله شوه؟ آیا دغه گناه له هغو پخوانیو گناهونو سره یو ځای اوس هم په غاړه ده؟

لومړی جواب: ډیر اسلامي علماء گناه ته بیرته نه گرځیدل د توبې له شرطونو څخه نه دي یاد کړي. هغه چې د توبې په شرطونو کې لازم دي. لکه: له گناه څخه لاس اخیستل، له گناه څخه پینځني او قاطع اراده چې بیرته به دا گناه نه تکراري وي. نو که چیرې دغه کس بیا دا گناه وکړه، د هغه کس په شان ده

چې نوی دگنء مرتكب شوي وي، او دا گنء نوې توبې ضرورت لري. نو بڼاً لومړۍ توبه صحيح ده.

دوهم سوال: آیا په داسي حال کې يوې گنء څخه توبه صحيح ده، چې په بله گنء باندې ټنگار کوي او هغه تر سره کوي.

دوهم جواب: هو! له هغې گنء څخه توبه صحيح ده، که چيرې يو شخص بله گنء کوي خو د دې لومړي گنء به شان او مثل نه وي، نو له هغې لومړۍ گنء څخه توبه کول يې صحيح دي.

د مثال په توگه: که چيرې يو کس له سود خوړلو څخه توبه وکړي، خو شراب خوري نو دغه کس چې له سود خوړلو څخه توبه کړي هغه صحيح ده.

که چيرې يو کس له سود فضل¹ څخه توبه وکړي، مگر سود نسيه² نه توبه ونه کړي، نو هغه لومړۍ توبه يې نه صحيح کيږي. ځکه سود فضل او سود نسيه دواړه يو شان گناهونه دي. همدارنگه که چيرې يو کس د حشيشو له څښولو څخه توبه وکړي، خو شراب خوري دا توبه يې هم نه صحيح کيږي. يا هم يو کس له يوې ښځې سره له زنا کولو څخه توبه وکړي، مگر له بلې ښځې سره زنا کوي نو دا توبه هم نه صحيح کيږي. په ټوله کې د دغو کسانو کردار

¹- که چيرې په يو مجلس کې يو کس ته يو کيلو طلاء يا نقره ورکړل شي، او په بدل کې يې په همدغه مجلس کې يو نيمه کيلو جنس واخيستل شي دې ته سود فضل وايي او حرام ده.

²- که چير يو کس ته يو کيلو طلاء ورکړل شي او ورته ووايي چې يو مياشت وروسته به دوه کيلو راکوي (يعني وخت کې وټاکل شي) نو دې ته سود نسيه وايي او حرام ده.

داده چې له یو ډول گناه څخه توبه وکړي، خو د هغې لومړۍ گناه په څیر بلي ته رجوع کوي. د دې موضوع د لارښوونو وضاحت لپاره د ابن قیم رحمه الله کتاب مدارج السالکین ته مراجع وکړئ.

دریم سوال: په تیر وخت کې مې د الله ﷻ حقوق ضایع کړي دي. لکه لمونځ، روژه او زکات... خو اوس باید څه وکړم؟

دریم جواب: د لمانځه په پرېښودلو او قضاء کولو کې راجح قول داده چې قضایې نه لري، ځکه وخت یې تیر شوي ده، او د دغو قضا شوي لمونځونو د راگرځولو لپاره معین وخت (هغه وخت چې لمونځ پکې قضاء شوي ده) نه وي. نو ددغو قضاء شوي لمونځونو پر ځای باید ډیره توبه او استغفار وکړي، او په ډیر تعداد سره نفلي لمونځونه او عملونه وکړي کیدای شي خدای تعالی یې وښيي.

که چیرې یو کس چې مسلمان وي او روژه یې قضاء کړې وي، نو د هري ورځې په قضایې کې یوه ورځ روژه او یو مسکن ته باید خواره ورکړي. که چیرې بغیر له کوم شرعي عذر څخه د رمضان روژه پرېښي وي، نو قضایې باید مخکې له دې چې بل رمضان راشي راوگرځوي، او که چیرې دا قضایې څو پرله پسې روژې پاتې شي نو دا دوه چنده نه کیږي.

مثلاً: که چیرې یو کس په ۱۴۰۰ کال کې درې روژې خوړلي وي، او بیا په ۱۴۰۲ کال کې پنځه روژې خوړلي وي نو وروسته له دريو کلنو څخه توبه وکړي، او د دغو قضاء شوي روژو د نیولو اراده ولري نو په دې صورت کې باید اته ورځې روژه او اته مسکینانو ته خواره ورکړي.

مثلاً، یو انجلی په ۱۴۰۰ کال کې بلوغ ته رسېږي خو له شرمه دغه خبره خپلې کورنۍ ته نشي کولای، او د میاشتني عادت پر مهال یې اته ورځي روژه نیولي وي او وروسته یې قضایې هم نه وي راوړي، له څه ورخت وروسته یې توبه وکړه اوس باید اته ورځي روژه ونسي.

دلته لازمه ده چې د روژې د قضایې او د لمانځه د قضایې ترمنځ توپیر وشي، البته یو ډله علماء په دې متقید دي چې که څوک په قصدي ډول روژه وځوري نو هغه قضایې نه لري.¹

که چیري له چا څخه زکات پاتې وي نو پري واجب ده چې هغه ټول زکاتونه راجمعه کړي او ورپې کړي، چې مخکې یې نه وي ورکړي ځکه دا له یو طرفه د الله جل جلاله حق دي او له بله طرفه د فقيرانو او مسکینانو حق دي. د دې موضوع د بڼه وضاحت لپاره مدرج السالکین ته ۳/۱ ته مراجع وکړي.

څلورم سوال: که چیري یو کس د انسان په حق کې بدې وکړي، نو له دې ډول گناه څخه باید څنګه توبه وکړي؟

څلورم جواب: (مَنْ كَانَتْ لِأَخِيهِ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ، مِنْ عَرَضٍ أَوْ مَالٍ، فَلْيَتَحَلَّلْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ يُؤَخَّذَ مِنْهُ يَوْمَ لَا دِينَارَ وَلَا دِرْهَمَ، فَإِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَجَعَلَتْ عَلَيْهِ) رواه البخاري.

¹ دلته مطلب دا نه ده چې بېخي دې قضایې نه راوړي. نه بلکې که هر څومره روژې ونسي خو د دې یو ورځي فرضي روژې چې په قصدي ډول یې خوړلي ده اجر او ثواب نه ورته حاصلېږي.

که چیري یو کس باندي د مسلمان ورور حق پاتې وي هغه که مالي وي او یا ځاني، خو باید له هغه څخه عفو و غواړي مخکې له دې چې داسې ورځې ته ورسېږي، چې هلته هیڅ دنیار او درهم نه وي. که چیري دغه کس نیک عمله وي نو بیا به له نیک عملونو څخه د خپل ظلم په اندازه بدله ورکوي او که چیري نیک عمل ونه لري نو بیا به د هغه مسلمان ورور گناهونه به راخیستل کېږي او دغه کس ته به حسابېږي.

نوبتاً دغه کس کولای شي چې په دوه ډوله د خپل کړي ظلم بدله ورکړي. ۱- حق بیرته خپل صاحب ته وسپاري. ۲- له هغه څخه عفو و غواړي هغه هم د هغه چا په خوبه چې ظلم پري شوی ده.

پنځم سوال: ما د ډیرو خلکو غیبت کړي او په ډیر مې تهمتونه لگولي دي، نو د توبې او بښني لپاره زه باید هر څه (غیبت او تهمت) مې چې کړي هغوي ته ووايم. که چیري داسې کوم شرط وجود نه لري، نو زه څه ډول توبه وکړم؟

پنځم جواب: دغه مسله دلته موجوده حالاتو ته په کتو سره ارزوو.

که چیري هغو خلکو ته چې تا یې غیبت او تهمت کړي هر څه وواي، او هغوی پرې غوسه نشي نو ته کولای شي چې هر څه ورته ووايي او په یو عمومي جمله کې ورته بښنه و غواړي. مثلاً: ورته ووايي په تیر وخت کې مې ستا په حق کې غلطې کړي ده او یا مې د خبرو په وسیله په تا ظلم کړي ده. اوس مې د الله ﷻ په حضور کې له دې گناه څخه توبه کړي، نو ته هم مهربانې وکړه او ماته بښنه وکړه. (دلته زیاتي تشریح ته ضرورت نشته چې څه دي ویلي هغه ورته ووايه.)

که چیري هغو خلکو ته چې تا یې غیبت او تهمت کړي ده هر څه ووايي، او هغوی پرې غوسه شي چې اکثره وخت همداسي کیږي، او یا هم غواړي چې په یوه جمله کې یې پوه کړي خو هغوي د زیات تفصیل غوښتنه کوي، چې له دې تفصیل اوریدو سره د هغوي غوسه نوره هم زیاتېږي نو بیا ضرور نه ده چې هر څه ورته ووايي.

ځکه چې شریعت د فساد د زیاتیدو او اختلافاتو د رامنځته کیدو امر نه کوي. له هغه څه نه د یو چا خبرول چې مخکې له دې راحت و خو په اوریدلو سره یې نا راحت شو، چې دا د شریعت له اهدافو سره چې د خلکو په منځ کې د مینې او یوالي خپرول دي مخالفت لري. کیدای شي د وښمني رامنځته شي او هیڅکله د هغه کس چې غیبت یې شوي ده زړه صفا نشي، نو ویل یې ورته ضرور نه دي.

په داسي حالاتو کې د توبې لپاره دغه امور کفایت کوي. لکه: ۱- پښه ۲- له الله ﷻ څخه د مغفرت غوښتل ۳- د گناه پر بدی په دقت سره فکر کول او دا باور لرل چې دا گناه حرامه ده.

خپل ځان باید هغه چاته چې د هغه غیبت یې کړي او یا یې په هغه تهمت لگولي ملامت کړي، او له هغه څخه دفاع وکړي. همدارنگه هغه باید په ښو الفاظو سره یاد کړي، که چیرته په کوم مجلس کې په هغه باندې ظلم کیږي، نو کونښن دې وکړي چې د هغه ښېگڼې بیان کړي او د هغه صفت وکړي.

که یو کس د چا غیبت کړي وي نو باید له هغه څخه دفاع وکړي، هر ځل یې چې ویني او یا کوم کس چې د هغه غیبت کوي او یا په هغه ظلم کوي، نو باید

د دې کار مانع شي او نورو ته د دې اجازه ورنه کړي چې په حق کې يې ظلم وکړي.

که چيرې يو کس د بل کس غيبت وکړي نو بايد د هغه په نشتون کې له الله ﷻ څخه بښنه وغواړي. (د دې موضوع د لابنه وضاحت لپاره مدارج السالکين ۱/۲۹۱ او المغنی او شرحه يې ۱۲/۷۸ صفحي ته مراجعه وکړئ.

پام وکړه آی مسلمانان وروړه! مالي حقوقو، بدني جرمونو او غيبت ترمنځ تړپير شتون لري، ځکه مالي حقوق هغه وخت چې د حق خاوند پرې خبر شي چې تا ترې گټه پورته کړي ده، کيدای شي خاوند پرې خوشحاله هم شي نو ځکه د داسې خبرو پټول جواز نه لري.

مگر هغه حقونه چې د خلکو په عزت او ابرو پوري تړلي وي، او يا هغه حقوق چې که خلک پرې خبري شي بغير له دې چې ستونزه رامنځه کړي بله کومه پايله نه لري نو د داسې خبرو پټول غوره دي.

شپږم سوال: که چيرې يو کس په قصدي ډول قتل وکړي، نو بايد څه ډول توبه وکړي.

شپږم جواب: که چيرې يو کس په قصدي ډول سره قتل وکړي، نو په دغه قاتل باندې درې ډول حقوق باقي کيږي. ۱- د الله ﷻ حقوق ۲- مقتول حقوق ۳- د مقتول د وارثانو حقوق

د الله ﷻ حقوق: دغه حقوق يوازي په خالصه توبه سره آدا کيږي.

د مقتول د وارثانو حقوق: دا حقوق هغه وخت آدا کيږي چې کله قاتل خپل ځان د مقتول وارثانو ته وسپاري. نور د هغو خوښه چې قصاص کوي که ديت ترې اخلي او که بښنه ورته کوي، مگر د مقتول حقوق باقي پاتې کيږي ځکه دا امکان نه لري چې په دې دنيا کې حق ورکول شي، نو په دې اړه اسلامي علماء وايي.

که چيري د قاتل توبه صادقانه وي، نو الله ﷻ خپله د مقتول حقوق د ده له غاړې لري کوي، او د قيامت په ورځ الله ﷻ مقتول ته له خپله اړخه نيکي ورکوي تر څو حق يې آدا شي. د دې موضوع په اړه تر ټولو بنکلي نظر همدغه ده. (مدراج السالکين جلد ۱ صفحه ۲۹۹)

اووم سوال: يو غلا کونکي څنگه کولای شي چې توبه وکړي؟

اووم جواب: که چيري هغه غلاشوي مال ورسره وي، بېرته دې خپل خاوند ته وسپاري او که چيري له منځه تللي ؤ او يا د استعمال او وخت تيريدو له وجي ارزښت کم شوي ؤ، نو بايد د همدغه غلاشوي مال معادل ورته واخلي او خاوند ته يې وسپاري او يا هم د دغه غلاشوي مال قيمت ورکړي. که چيري د مال خاوند بغير له هر څه وبانښه دا بيا تر ټولو غوره خبره ده.

(حمد او ثنا يوازي د الله ﷻ لپاره دي)

اتم سوال: زه چې هر کله له هغو کسانو سره مخ کيږي چې ما ورنه غلا کړي، ډير انديښمن او تر تاثير لاندې راځم نشم کولای چې هغوي ته ووايم او د بښنې غوښتنه ترې وکړم. ته ووايه څه وکړم؟

اتم جواب: اوس چې ته نشي کولای چې له هغوي سره مخامخ شي، نو په تا باندې واجبه هم نه ده له بلي لاري هڅه وکړه چې حقوق يې آدا کړي.

مثلاً: د يو بل کس له لاري يې حقوق ورته وليږه بغير له دې چې تا ورته معرفي کړي، او يا هم د پست له لاري ورته واستوه. او يا داسي خبري ورته وکړه چې ظاهر يو مطلب ولري خو اصلي مطلب نه وي چې مخاطب يې فکر کوي، ورته ووايه چې دغه ستاسو حق ده چې يو شخص سره ؤ او نه يې غوښتل چې د نوم يادونه يې وشي، په هر صورت مهمه داده چې حق خپلو خاوندانو ته ورسېږي.

نهم سوال: د پلار له جيب څخه مې يوه اندازه پيسې غلا کړي دي، خو اوس غواړم توبه وکړم خو دقيق نه پوهېږم چې څومره پيسې مې غلا کړي دي؟ زه له دې ويره لرم چې که دا خبره ورسره شريکه کړم بد غبرگون به وښي، زه خپل ځان گنهگار گڼم.

نهم جواب: ته بايد د هغو غلاشوي پيسو اندازه په خپل غالب گمان سره وټاکي، او دا هيڅ ستونزه نه لري چې په پټه سره دغه غلاشوي پيسې خپل پلار ته وگرځوي لکه څنگه دې چې غلا کړي دي.

نهم سوال: ما له ځينو خلکو څخه غلا کړي ده، خو اوس مې توبه کړي او د هغو خلکو پټه راته معلومه نه ده، نو زه څه وکړم؟

بل وويل: له يو شرکت څخه مې يو اندازه مالونه غلا کړي دي، د هغه شرکت کار اوس ختم شوي ده او هيواد يې پرېښي، نو زه څه وکړم؟

دریم کس وویل: له یو تجارتي ځای څخه مې جامي راغلا کړي دي، اوس یې ځای تغیر کړي ده او خاوند یې هم نه پیژنم، نوزه څه ډول توبه وکړم؟

لسم جواب: لومړی خو باید تر خپله وسه پوري کونښن وکړي چې د هغوي ځایونه پیدا او مالونه یې بیرته ورته وسپاري، او که چیري خاوندان یې وفات شوي یې بیا به یې وارثینو ته سپاري، خو له ډیر لټون وروسته په دې ونه توانیدی چې د هغو پته پیدا کړي، نو بیا دغه غلاشوي مالونو د هغو د خاوندانو په غیاب کې صدقه کړه، او د هغوي پر ځای نیت وکړه چې که چیري کافر هم وي الله ﷻ به یې په دې دنیا کې کې بدله ورکړي نه په اخرت کې.

دغه مسئله هغې کیسي ته ورته ده چې ابن قیم رحمه الله په خپل کتاب مدارج السالکین جلد ۱ صفحه ۳۸۸ کې رانقل کړي ده.

په اسلامي عسکرو کې یو کس له بیت المال څخه غلا وکړه، څه وخت وروسته یې توبه وکړه هغه څه یې چې غلا کړي و بیرته یې د ډلي قومندان ته راوړل مگر هغه قبول نه کړل ورته وویل: زه دا څه ډوله هغو عسکرو ته ورسوم په داسي حال کې چې هغوي ټول سره تیت شوي دي.

دغه توبه کوونکی شخص حجاج بن شاعر ته ورغی، او له هغه څخه یې د فتوا غوښتنه وکړه حجاج ورته وویل: الله ﷻ د هغې ډلي عسکر او جگړه کوونکي په نوم او قوم سره پیژني، نو بناً له دغه غلاشوي مال څخه پنځمه حصه بیت المال ته بیله کړه او باقي د هغو سپاهیانو پر ځای صدقه کړه ځکه چې الله ﷻ یې هغوي ته رسوي. توبه کوونکي شخص همداسي وکړل. کله

چې دغه خبر معاويه رضی الله عنه ته ورسیده وویل: په تحقیق سره ستا فتوا ماته له نیم سلطنت څخه ډیره محبوبه ده.

په دغه مسله کې شیخ السلام ابن تمیه رحمه الله همدغسي فتوا لري کومه چې په مدرج السالکین کې راغلي ده

یوولسم سوال: ما یو اندازه مال له یتیم څخه غصب کړ، په هغه مې تجارت شروع کړ ډیره گټه مې وکړه تر دې چې هغه مال څو برابره شو، په دې وخت کې له الله ﷻ څخه وویږدم او پینځمانه شوم اوس څنگه توبه وکړم؟

یوولسم جواب: علماء په دې مسله کې مختلف نظرونه لري، خو تر ټولو معتدل او راجح نظر داده چې اصلي مال (هغه چې له یتیم څخه اخیستل شوي ده) او له نیمايي گټې سره یوځای بیرته یتیم ته ورکول شي. داسې چې گواکي په گټه کې ورسره شریک وي په داسې حال کې چې اصلي مال به هم بیرته ورته سپاري. دغه فتوا د امام احمد بن حنبل، ابن تمیه او د شاگرد یې بن قیم رحمه الله ده. مدرج السالکین جلد ۱ صفحه ۳۹۲

که چیرې یو شپونکی له چا څخه یو اوښ یا هم پسه په زور واخلي، دغه اوښ یا پسه دغه شپونکی ته بچیان وزیږوي، خو له څه وخت وروسته دغه شپونکی توبه وکړه اوس به هغه اوښ یا پسه بیرته اصلي مالک ته ورکوي او هم به د دغه اوښ او پسه له بچیانو نه نیمايي برخه ورکوي.

دولسم سوال: یو کس په هوايي باربري ترمینل کې کار کوي، دلته کله نا کله ځني مالونه بې صاحبه پاتي شي نو دغه کارکوونکی هم د غږ ثبتولو یو اله غلا کړه. له څه وخت وروسته یې توبه وکړه اوس پوښتنه داده چې آیا هغه آله

بیرته ورته وسپاري او که قیمت ورکړي او یا هم د دې آلي په څیر بله آله ورته واخلي؟ په داسي حال کې چې اوس دا ډول آله په بازار کې پیدا کېږي هم نه.

دولسم جواب: هغه غږ ثبتونکي آله به له قیمت سره یوځای باید اصلی خاوند ته وسپاري، قیمت یې ځکه باید ورکول شي چې دا دومر وخت پرې تیر شوی ده او یا هم استفاده شوي ده. خو دا سپارل باید په داسي شکل سره وشي چې ځانته پکې زیان ونه رسوي، که چیري کوم خنډ شتون درلوده نو باید د دغې آلي قیمت د اصلي خاوند په غیاب کې صدقه کړي.

دریالسم سوال: دسود له اموالو څخه یو اندازه مال راسره ؤ، هغه مې ټول مصرف کړ اوس هیڅ راسره پاتې نه دي اوس مې توبه کړي ده، نه پوهیږم چې کوم شي پر ما واجب دي؟

دریالسم جواب: هیڅ شي په تا واجب نه دي بغیر له دې چې په اخلاص سره د الله ﷻ لپاره رینبنتي توبه وکړي، خو دا خبره باید په یاد ولري چې سود ډیره یو خطرناکه گناه ده ځکه الله ﷻ په قرانکریم کې له هیچا سره د جگړې اعلان نه دي کړي مگر له سود خوړونکو سره یې کړي ده. اوس چې له تاسره د سود مالونه پاتې نه دي او ټول له منځه تللي دي، نو پر تا هیڅ شي واجب نه دي.

څوارلسم سوال: ما په داسي پیسو سره موټر واخیسته چې نیمي حاللي او نیمي حرامي وي، اوس هغه موټر هم راسره نشته نه پوهیږم څه وکړم؟

څوارلسم جواب: که چیري یو کس په حلاله او حرامه شتمني سره یو داسي څه واخلي چې هغه د بیلیدو نه وي، لکه کور، موټر او داسي نور... نو باید له خپلي نوري شتمني څخه د هغه د حرامو په اندازه صدقه ورکړي تر څو هغه

حرامي پيسي پرې پاكي شي، او كه چيري دغه حرام مال د چا حق وي نو پري واجب ده چې د دغه مال وضاحت وركړي او مثل يې بيرته ورته وسپاري.

پنځه لسم سوال: ما د مخدره توکو له تجارت څخه يو اندازه مال تر لاسه کړي، نه پوهيږم څه وکړم؟ همدارنگه که دا مال له حلالو مالونو سره گډ شوي وي، نو څه کول پکار دي؟

پنځه لسم جواب: که چيري يو کس په حرامو شيانو لکه د موسقي سامان، ويديوگاني او مخدره توکو باندې تجارت وکړي او د دغو شيانو له حکم نه هم خبر وي، وروسته توبه وکړي نو څومره گټه يې چې له دغه تجارت څخه په لاسه راوړي ده، ټوله بايد د خيږ په کارونو کې ولگوي او له دغه مال څخه بايد صدقه ورنه کړي، ځکه الله ﷻ پاک ده او پاک شيان خوبښوي.

که چيري حلال مال له حرامو سره گډ شوی وي، لکه يو دوکاندار چې د نورو مباح توکو ترڅنگ سگرت هم خرڅوي نو لازمه ده چې د خپل زحمت او تشخص په وسيله د حرام مال اندازه معلومه کړي، او په غالب گمان سره يې له خپل مال څخه بيله کړي. نو په وسيله به يې خپل کار له حرامو څخه پاک شي، په دې بايد پوهيږي چې الله ﷻ به يې په يوز کې خيږ او برکت وركوي ځکه الله ﷻ ډير پراخونکی، بښونکی او لوی ذات دي.

که چيري د يو کس شتمني له حرام مال څخه وي، او د دغه کسب کار پرمهال کافر وي نو لازمه نه ده چې له توبې وروسته له خپلو اموالو څخه حرام مال جلا کړي. ځکه نبي کریم ﷺ له خپلو صحابو څخه هيڅکله نه غوښتل چې

خپلو مالونو څخه هغه حرام مالونه جلا کړي چې د جاهليت په زمانه کې په حرامو لارو تر لاسه کړي وي.

که چيرې يو کس د دغه حرام کسب کار پرمهال مسلمان وي، او په دې پوهيږي چې دا حرام کار دي، نو کله چې توبه وکړه هغه حرام مالونه يې چې له حرامو لارو څخه لاسته راوړي دي بايد له خپلي شتمني څخه جلا کړي او د خير په لارو يې ولگوي.

شپاړلسم سوال: يو کس مخکې رشوت اخيستي دي، خو وروسته الله ﷻ هغه نيکي او مستقيمي لاري ته هدايت کړ، اوس له هغو مالونو سره چې د رشوت له لاري څخه يې ترلاسه کړي دي، څه وکړي؟

شپاړلسم جواب: داسې شخص له دوه حالتونو څخه خالي نه وي.

اول حالت: که چيرې دغه کس له يو ظالم څخه رشوت اخيستي وي، او د دغه ظالم هدف دا وي چې د رشوت له لاري هغه څه ترلاسه کړي چې حق يې نه ؤ، نو په دغه حالت کې دغه د رشوت مال بيرته رشوت ورکونکي ته نه ورکول کيږي. په توبه کوونکي لازمه ده چې دغه مال د خير په کارونو ولگوي او په فقيرانو يې مصرف کړي. همدارنگه دغه کس بايد له هغه څه څخه توبه وکړي، په کوم څه کې چې باعث شوي ده چې حق حقدار ته ونه رسيږي.

دوهم حالت: که چيرې دغه کس له مظلوم څخه رشوت اخيستي وي، او دغه مظلوم کس يې ديتنه مجبور کړي وي چې د خپل حق په ترلاسه کولو کې بايد رشوت ورکړي او له دې پرته بله لاره هم نه لري، نو په دې حالت کې بايد توبه

کونکی دغه درشوت مال بیرته خپل خاوند ته ورکړي، ځکه هغه یې په زور سره دې کار ته مجبور کړي ده.

اوولسم سوال: ما ځیني حرام کارونه کړي دي، او په مقابل کې مې یو اندازه مالونه ترلاسه کړي خو اوس مې توبه کړي ده. آیا دغه مالونه بیرته هغو کسانو ته وسپارم، چې ماته یې د دې حرام کار په مقابل کې راکړي دي؟

اوولسم جواب: که چیرې یو کس حرام کار کوي او په مقابل کې یې مزدوري ترلاسه کوي، نو کله چې توبه وکړي باید دغه حرام مالونه له خپلي شتمني څخه جلا او د خیر په لارو کې ولگوي، او هیڅکله یې هغو کسانو ته واپس نه کړي چې ترې اخیستي دي.

مثلاً: یو زناکاره بنځه چې له یو زناکار سرې څخه د زنا په بدل کې کومې پیسې ترلاسه کوي، له توبې وروسته باید بیرته هغه ته ونه سپاري.

یا هم یو موسقي غږونکي چې د خپل کار په بدل کې کومې پیسې اخلي، له توبې وروسته باید د مجلس خاوند ته بیرته ورنه کړي.

همدارنگه کولای شو په دغه موضوع کې ډیر مثالونه وړاندې کړو. د پیسو د بیرته نه ورکولو علت دادي که چیرې دغه حرام مال بیرته خاوند ته واپس شي، بیایې په حرامو لارو مصرفوي او له نورو خلکو څخه استفاده کوي، نو یو ځل بیا د الله ﷻ نافرمانی کوي. نو بیا دغه توبه کونکی شخص باید دغه حرام مالونه د خیر په کارونو کې خرچ کړي. دغه نظر شیخ السلام ابن تمیه رحمه الله غوره کړي ده، او شاگرد یې ابن قیم رحمه الله ورته ترجیح ورکړي ده. (مدراج السالکین جلد ۱ صفحه ۳۹۰)

اتلسم سوال: ما يو کار کړي ده چې له امله يې زه ډير پريشانه او ورخطا يم، هغه کار داده چې ما له يوې بنځې سره زنا وکړه. نه پوهيږم چې څنگه توبه وکړم؟ آيا د دې رسوايې د پټولو لپاره جايزه ده چې زه له هغې سڅې سره نکاح وکړم؟

بل کس پوښتنه کوي: زه په يو بهرني هيواد کې د زنا د ناوړه عمل مرتکب شوم، چې له دينه هغه بنځه حامله شوه. آيا هغه ماشوم زما زوي دي؟ آيا د هغه نفقه پر ما واجبه ده چې وروايستوم؟

اتلسم جواب: د فحشا او ناوړه اعمالو په اړه پوښتنې دومره زياتې شوي دي چې اوس په ټولو مسلمانانو واجبه ده چې په خپل حالت نظر واچوي، د قران او سنتو په رڼا کې مستقيمي لاري ته رجوع وکړي.

په ځانگړي ډول دغو مسايلو ته لکه: د سترگو د نظر ساتل، له نامحرمو بنځو سره له خلوت څخه ډډه کول، له نامحرمو بنځو سره لاس نه لگول، د اسلامي حجاب رعايت کول، د بنځو او نارينو د گډ کار او تعليم ځايونه خطرات په گوته کول او همدارنگه د اسلامي کورنۍ بيا رغول، له پاکو او باکيره بنځو سره نکاح کول هغه موضوعات دي چې جدي پاملرنه غواړي.

هغه کس چې د زنا د ناوړه عمل مرتکب شوی وي، له دوه حالتونو څخه خالي نه وي.

لومړي حالت: که چيرې يو کس به زور او جبر سره بيجير د بنځې له خوښي څخه له هغې سره زنا وکړي، نو دغه کس بايد مهر مثل هغې بنځې ته ورکړي، په دې خاطر چې هغې ته يې ضرر او زيان رسولي دي. د دې ترڅنگ بايد

صادقانه توبه هم وکړي. که چیرې دغه مسله د مسلمانانو آمر او یا قاضي ته ورسېږي نو باید دغه کس د شریعت له حدودو سره سم جزا ومني. د دې موضوع د لاینه وضاحت لپاره (مدارج السالیکین جلد ۱ صفحه ۳۶۶) مراجعه وکړي.

دوهم حالت: که چیرې یوکس د یوې ښځې په خونبه له هغې سره زنا وکړي، نو دغه باندې لازمه ده چې یوازې صادقانه توبه وکړي، او له دغې زنا څخه یې چې کوم ماشوم پیدا کیږي هغه هم په دغه سړي پوري اړه نه لري او نه یې نفقه د ده په غاړه ده. ځکه دا ماشوم له ناوړه عمل څخه د دنیا ته راغلي ده، او یو داسې حالت ده چې د ماشوم په مور پوري اړه لري او جایزه نه ده چې دغه ماشوم دغه زناکار سړي ته منسوب شي.

همدرانګه توبه کوونکی ته جایزه نه ده چې د خپلې ګناه د پټولو لپاره له هغې ښځې سره نکاح وکړي. ځکه خدای ﷻ فرمایي: «لِزَانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ» [النور: ۳] ژباړه: زناکار سړي سره دي له زناکاري یا مشرکي ښځې پرته بل څوک نکاح نه کوي، او د زناکارې ښځې سره دې له زناکار سړي یا مشرک پرته بل څوک نکاح نه کوي.

له هغې ښځې سره نکاح کول جواز نه لري چې د زنا د ناوړه عمل له لاري حامله شوي وي حتی که دغه ماشوم د همدې سړي هم وي، همدا ډول له داسې ښځې سره هم نکاح جایزه نه ده چې معلومه نه وي چې دا حامله ده او کنه.

که چیرته دغه ښځه او نارینه دواړه صادقانه توبه وکړي او دا معلومه شي چې ښځه حامله نه ده، نو جایزه ده چې له هغې سره نکاح وکړي او نوي ژوند چې په هغه کې د الله ﷻ رضا وي شروع کړي.

نولسم سوال: څو کاله مخکې د زنا د ناوړه عمل مرتکب شوم چې په پایله کې له هغې ښځې سره نکاح وکړه، څو کاله مو یو ځای زنده گي وکړه خو اوس مونږ دواړه خالصه او صادقانه توبه کړي ده. مونږ څه وکړو؟ او پر مونږ څه واجب دي؟

نولسم جوال: که چیري ستاسي توبه صحیح او صادقانه وي نو پر تاسي واجب ده چې د ولي د رضایت او دوه شاهدانو په حضور کې بیا شرعي نکاح وکړي. البته دا مهمه نه ده چې دا نکاح دې په عام محضر کې وشي، بلکې په خپل کور کې د دوه شاهدانو او ولي په شتون سره کفایت کوي.

شلم سوال: یو ښځه وایي ما له نیک او صالحه سړي سره واده کړي ده، په داسي حال کې چې مخکې له واده ما ځیني کارونه ترسره کړي دي چې له هغو څخه الله ﷻ راضي نه و، اوس مې د وجدان عذاب ځوروي. دغه ښځه پوښتنه کوي چې، آیا پر دې واجب ده چې خپل تیر اعمال خپل خاوند ته بیان کړي؟

شلم جواب: په ښځه او خاوند باندې واجب نه ده چې د تیرو اعمالو په اړه چې له نکاح څخه مخکې ترسره کړي وي یو بل ته څه ووايي. هر کس چې د بدو او ناوړه اعمالو مرتکب شوي وي لکه څنگه چې الله ﷻ ښوونکی او د گناهونو پتوونکی دي، نو دوي هم باید خپل گناهونه پټ کړي او صادقانه توبه وکړي همدا ورته کفایت کوي.

خو که چیري یو کس له باکره بنسځې سره نکاح وکړي او د واده په شپه دا معلومه شي، دغې بنسځې له واده مخکې زنا کړي ده. نو دغه کس د دې حق لري چې ورکړل شوي مهر بیرته ترې واخلي او طلاق ورکړي. که چیرته یې ولیدل چې دغې بنسځې توبه کړي ده نو غوره داده چې گناهونه یې پټ کړي او طلاق ورته کړي، ځکه په بدل کې یې الله ﷻ ورته اجر او ثواب ورکوي.

یویشتم سوال: که یو کس د لواطت له بیکاره او ناوړه عمل څخه توبه کړی وي، څه باید وکړي؟

یویشتم جواب: د دغه ناوړه عمل پر فاعل او مفعول باندې لازمه او واجبه ده چې ډیر لویه او صادقانه توبه وکړي او خدای تعالیٰ ﷻ ته رجوع وکړي، ځکه کیدای شي الله ﷻ په دوي باندې هم د لوطه د قوم غوندې عذاب نازل کړي. الله ﷻ د لوط له قوم څخه د سترگو لید واخیسته، هغوی یې رانده کړل په داسې شکل سره چې یې هدفه په لاره تلل او زندگي یې کوله، لکه څنگه چې الله ﷻ فرمایي: «فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ» [القمر: ۳۷] ژباړه: په پای کې موږ د دوي سترگي پندې کړي.

په هغوي مرگوني غږونه نازل شول، ځمکه یې په داسې زور سره ولږزیده چې ودانۍ ورکې او ړنگې شوي. الله ﷻ پر هغوداسې باران نازل کړ، چې له وچو او درنو ټوټو څخه جوړ ؤ، او د سهار تر سپیدو پوري یې ټول د هلاکت کندی ته ورسول.

نو بیا په دغه ناوړه عمل باندې چې حد جاري کیږي، محسن وي او که غیري محسن وی، متاهل وي او که مجرد سزا یې مرگ ده، ځکه نبی کریم ﷺ

فرمایي: (مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلْ عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ، فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ، وَالْمَفْعُولَ)¹ که چیري یو کس پیدا کړي چې هغه د لوط د قوم عمل کوي، نو فاعل او مفعول یې دواړه ووژئ.

دویشتم سوال: ما توبه کړي ده خو ځیني حرام شیان لکه د موسیقي سامان او بیلابیل فلمونه اوس هم شتون لري. آیا دا جایز ده چې دا شیان وپلورم؟ په داسي حال کې چې قیمت هم ډیر لوړ ده.

دویشتم جواب: د حرام اجسامو خرڅول او اخیستل جایز نه دي. همدارنگه هغه پیسي چې له حرامو څخه په لاس راځي هم حرامی دي. نبی کریم ﷺ فرمایي: (إِنَّ اللَّهَ إِذَا حَرَّمَ شَيْئًا حَرَّمَ ثَمَنَهُ)² په تحقیق سره چې الله ﷻ کوم شی حرام گرځولي نو له هغو څخه په لاس راغلي پیسي هم حرامی دي.

په دې پوهیږي چې که دغه حرام شیان واخستل شي او خرڅ شي، نو هتمن بیا ورڅخه استفاده کیري نو له همدې امله یې اخیستل او خرڅول حرام دي. ځکه دا عمل الله ﷻ حرام گرځولي دي. « وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدُونِ » [المائدة: ۲] ژباړه: او کوم کارونه چې گناه او تیري وي، په هغو کې د هیچا ملاتړ مه کوئ.

¹- دغه روایت ابو داود، ترمذی او ابن ماجه روایت کړي ده، او البانی په (ارواء الغلیل) کې صحیح گڼلي ده.

²- دغه حدیث ابو داود روایت کړي ده او صحیح یې بللي ده.

د دنیا مال کې که د الله ﷻ د رضا لپاره زیان وویښي، نو دابه د الله ﷻ په وړاندې ډیر غوره او دايمي وي. الله ﷻ به د خپل بې انتها فضل او کرم په واسطه تاته بدله درکړي.

درویشتم سوال: زه یو گمراه انسان وم تل به مې بې دینه افکار خپرول، په دې لار کې مې ډیر ناولونه او کفر آمیزه مقالې لیکلي دي. همدارنگه داسې شعرونه مې ویل چې خلک یې گناهونو ته وهڅول او فحشاء یې خپروله. خو الله ﷻ په خپل فضل سره له ظلم او تیارو څخه د روښنایې په لور هیدایت کړم. نه پوهیږم څنگه توبه وکړم؟

درویشتم جواب: په الله ﷻ قسم چې دا ډیر لوی او عظیم نعمت ده، او دغه توبه هماغه ریښتنې توبه ده چې د دې لپاره باید د الله ﷻ شکر آدا کړي، او له الله ﷻ څخه د ثبات او استقامت غوښتنه وکړي.

که چیرې د یو کس قلم او ژبه له اسلام سره په جنگ، د انحرافي عقایدو په خپرولو او د فحشا به دودولو کې مصروف یې او وغواړي چې له دې کار څخه توبه وکړي، نو پرې واجبه ده چې لاندې کارونه ترسره کړي.

اول: توبه کوونکی باید ټول هغه کارونه چې ترسره کړي دي، که په هره لاره امکان لري باید ښکاره اعلان کړي تر څو له ټولو هغو کسانو څخه ښښه وغواړي چې گمراه کړي دي. هغه منحرف افکار یې په دې موده کې خپاره کړي دي باید رسوا کړي تر څو نور کسان یې تر تاثیر لاندې رانشي او د شک اوشبهو په لومو کې ونه لویږي.

همدارنگه هغه غلطياني چې دغه توبه کوونکی پکې مبتلاء شوي دي بايد
 ښکاره کړي تر څو نور خلک پکې مبتلاء نشي، او له ټولو هغو خبرو څخه
 بيزاري وښي چې مخکې ويلي ويلي وي. دغه څرگندوني د توبه کوونکی
 لپاره د توبې له شرايطو څخه گڼل کېږي. ځکه الله ﷻ فرمايې: «إِلَّا الَّذِينَ
 تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ
 الرَّحِيمُ ١٦٠» [البقرة: ١٦٠] ژباړه: البته څوک چې دا کار پرېږدي، خپل کره وړه
 سم کړي او څه يې چې پټ کړي وي د هغو په بيانولو پيل وکړي. هغوته به زه
 بښنه وکړم او زه لوی ښه توبه قبلوونکی او پوره رحم کوونکي يم.
 دوهم: خپل ژبه او قلم بايد د اسلام مبارک دين په تبليغ او خدمت کې مصروف
 کړي، او تر کومه حده يې چې وس رسېږي بايد د الله ﷻ د دين په خدمت او
 خلکو ته د حق په رسولو کې کوبښن وکړي.

درېم: هغه وړتياوي لکه (قلم، ژبه او مهارتونه) چې مخکې يې د الله ﷻ د
 دوښمنانو په ملاتړ کې کارول، اوس بايد د هغو پر ضد او د هغوي د دسيسو
 د شپهولو لپاره وکاروي.

همدارنگه بايد د اسلام د دوښمنانو افکار بايد غلط ثابت کړي او باطل پر ضد
 د حق توره شي. که چيرې يو کس بل کس ته د يو حرام کسب د گټو او
 جايزوالي په اړه څه ووايي، نو دغه کس ته پکار ده چې بيرته وروگرځي او
 هغه کس ته چې گمراه کړي ده، د هدايت او نيکي لار وښي تر څو په دې
 وسيله د خپلو غلطيو کفاره آدا کړي. (يوازي الله ﷻ هدايت کوونکی ده)

وروستی خبري

آي د خدای ﷺ بنده! الله ﷻ د توبې دروازه خلاصه کړي ده، آيا د غوره نه چې هغي ته داخل شي.

(انِ لِلتَّوْبَةِ بَابًا عَرَضٌ مَا بَيْنَ مِصْرَاعَيْهِ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، وَفِي رَوَايَةٍ: عَرَضُهُ مَسِيرَةُ سَبْعِينَ عَامًا، لَا يُغْلَقُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا)¹ توبه هغه دروازه ده چې د دواړه اړخونو ترمنځ فاصله يې دومره ده لکه له ختڅ نه تر لوديځ پوري. په بل روايت کې راځي چې پراخوالي د اويا کلنو د لاري په اندازه ده، او دا دروازه تر هغه پوري نه تړل کېږي تر څو لمر د لويديځ لخوا راپورته شوي نه وي.

په دې اړه د الله ﷻ خطاب ته غوږ ونسئ.

«يَا عِبَادِي! إِنَّكُمْ تَخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَاللَّيْلَةَ، وَ أَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ»² آي زما بنده گانو! تاسي شپه او ورځ خطا او اشتباهات کوي ولي زه ټول گناهونه بښم، نو بيا زما څخه بښنه او مغفرت وغواړي تر څو تاسي ته بښنه وکړم.

آيا اوس دا غوره نه ده چې بښنه او مغفرت وغواړي.

¹- ده حديث طبراني په الكبير کې روايت کړي ده. (صحيح الجامع ٢١٧٧)

²- امام مسلم روايت کړي ده.

الله ﷻ د شپې لخوا بلاکيف لاسونه خلاصوي تر څو د ورځې دخطاکارانو توبه قبوله کړي، او همدارنگه د ورځې لخوا بلاکيف لاسونه خلاصوي تر څو د شپې د خطاکارانو توبه قبوله کړي.

په دې وپوهیږه چې الله ﷻ د خپل بنده د مغفرت غوښتنو سره مینه لري، نو ایا دا غوره نه ده چې د الله ﷻ لورته رجوع وکړو.

په خدای ﷻ قسم چې د توبه کوونکی دا خبرې څومره خوږې او اغیزمنې دي. آی خدایه! ستا په عزت او د خپل ذلت په سبب غواړم چې ما وبښي او په ما رحم وکړي.

آی خدایه! زه تاته فقیر اومحتاج یمه د خپل قوت او بې نیازی په خاطر زما کومک او مرسته وکړه، پېښه یې او خطاوي مې ستا په وړاندې پرته دي.

آی خدایه! ستا بندگان له ما پرته زیات او بي شمیره دي، خو زه له تا پرته بل بدار او واکدار نه لرم چې هغه ته پنا یوسم. له تا پرته مې ستا له عذاب څخه بل څوک نشي بچ کولای. د یو عاجز او خوار انسان په څیر ستا په دروازه کې زاری کوم.

دا غوښتنه هم لکه د هغه چا د غوښتنې په څیر ده چې غاړه یې تپتیه شوي وي پوزه یې په خاورو لگیدلې وي سترگې یې سري، زړه یې مات او ذلیله وي.

د توبې په اړه لاندې نصیحتونو او کيسو ته لږ توجه وکړي.

رو ایت شوي ده چې یو نیک او صالح انسان له یو سپک څخه تیریده، یو ناخپه یې ولیدل چې د یو کور دروازه خلاصه شوه یو ماشوم چې ژړل یې او مرسته یې غوښته له هغه کور څخه راووته، مور یې هغه تعقیب کاوه تر دې چې د کور دروازه یې پسي بنده کړه ماشوم لږ وړاندې لاره ودریده فکر یې وکړ، چې له دې کور پرته بل د پناځای نه لري او له مور پرته بل داسې څوک نشته چې په غیر کې یې ونسي نو بیرته راوگرځیده، په داسې حال کې چې زړه یې مات او خفه ؤ ولیدل چې دروازه بنده ده هغې ته یې تکیه وکړه خپل مخ یې به دروازه باندې ولگاوه، په داسې حال کې چې اوبنکې یې په مخ روانې خوب پرې غلبه وکړه څه شیبه وروسته یې مور له کور څخه راووته څنگه یې چې په خپل زوي سترگی ولگیدې، هغه یې په غیر کې ونیو په ژړا او زاریو یې هغه بنکل کړ ورته وویل: چیرته تللي وي زویه؟ څوک له ما پرته تاته پنا درکوي؟ آیا نه مې وو درته ویلي چې له ما سره مخالفت مه کوه او د هغه مورني فطرت په اړه چې له رحم او شفقت څخه ډک ده په تنبیه کولو مجبوره کوي، وروسته یې هغه پورته کړ او کورته یې داخل کړ.

که وکتل شي **اللهم** له دې مور څخه په خپل بنده باندې ډیر مهربان او رحم کونکی ده. کله چې یو بنده توبه کوي **اللهم** خوشحاله کیږي او کله چې **اللهم** خوشحاله شي نو هیڅکله خپل بنده بې مزدوري نه پرېږدي.

اللهم د خپل بنده په توبه ډیر خوشحاله کیږي، خو تر ډیره د هغه چا پر توبه ډیر خوشحاله کیږي چې په دښته کې سفر کوي او په خطر کې وي، خو کله چې د یوې ونې لاندې دمه کوي او اوبن یې چې خوراکی توکي پرې بار دي

همداسي خلاص پرېښي وي، کله چې بيدار شي څه گوري چې اوبن يې نشته په خپله مخه تللی دي. دغه کس په ډير ورخطايې سره له يوې غونډۍ څخه بلې غونډۍ ته منډي وهي خو څه پيدا نه کړي، په داسې حال کې چې گرمې او تنده پرې غالبه کيږي ناچاره بيرته خپل ځای ته راوگرځي او د مرگ په انتظار کې شېبې شميري، په داسې حال کې چې مکمل ناامیده شي او اوږد وغځيږي خو يو ناڅاپه وويني چې اوبن يې سرته ولاړ دي سپرمې کشکوي او ټول خوراکي توکي هم پرې بار دي، نو دغه سړي ډير خوشحاله کيږي.¹

په دې پوهيږه آی مسلمانان وروره! گناه د ريښتنې توبه کوونکی په زړه کې د الله ﷻ په وړاندې ذلت رامنځته کوي. همدارنگه د توبه کوونکو ژړا د الله ﷻ لپاره ډيره غوره او محبوبه ده.

مسلمان بنده هميشه خپل گناهونه په نظر کې نسي ځکه دا په مسلمان کې د زړه د ماتيدو او پېښناني احساس را پيدا کوي، چې په پايله کې يې دغه احساس دې ته مجبوره کوي چې د الله ﷻ زيات عبادت او بندگي وکړي، او تر هغه پوري چې وس وي نیک عملونه وکړي. تر دې چې شيطان هم په افسوس سره ووايي چې کاش دغه مسلمان مې په گناه نه مبتلاء کولای. نو همدا علت ده چې ځيني توبه کوونکی به نیک او صالحه کسانو باندې بدلېږي.

په دې پوهيږی! کله چې توبه کوونکی د الله ﷻ لور ته رجوع کوي، نو الله ﷻ هيڅکله هغه ته نه شا کوي.

¹ - صحيح الجامع ۳۶۸/۴.

آيا دا لاندي کيسه مو نه ده اوريدلي؟

په تيرو وختونو کې يو زوي د خپل پلار تر ملاتړ لاندي زنده گي کوله، تر دې چې پلار يې بهترين خوراکي توکي، جامي، نيکه او صالحه تربيه ورته برابره کړي وه او د هغه ټول ضرورتونه يې پوره کول، تر دې چې يو ورځ د يو کار لپاره وليږه خو په لار کې دوښمنانو اسير کړ، کلک يې وتاړه او له ځانه سره يې خپلي ساحي ته ويوړ. کله چې دغه زوی ته د خپل پلار تربيه او هغه احسانونه چې په ده باندې يې کړي و ورياد شول نو له ډير غم څخه يې زړه درد وکړ.

دغه کس د دوښمن په بندي خونه کې ډيره سخته شيکنجه زغمله تر دې چې دوښمنانو يې د وژلو اراده وکړه، خو يو ناڅاپه يې په خپل پلار سترگي ولگيدې چې دده خواته راروان ده او نږدې کيږي، ورمنده يې کړه د خپل پلار مخته يې ځان گذار کړه په چيغو يې ورته وويل: پلاره.. پلاره... پلاره! خپل زوي ته وگوره په څه حال شوي ده؟

په داسي حال کې چې اوبسکې يې په آننگو رواني وي، خپل پلار يې تنگ په غيږ کې نيولي و او نه يې پريښود تر دې چې دوښمنان يې په تعقيب پسي راورسيدل او په سر يې ودریدل.

آيا ته داسي فکر کوي چې دغه پلار به خپل زوي په دې حالت کې دوښمنانو ته وسپاري، او له دې مسؤليت څخه به ځان خلاص کړي. نه هيڅکله به داسي کار ونه کړي. نو بيا د هغه چا په اړه څه نظر لري چې هغه له مور او پلار څخه ډير مهربانه او رحم کوونکی ده؟

هر کله چې يو بنده له دوښمنانو څخه تېښته وکړي او د الله ﷻ لور ته رجوع وکړي، خپل ټول بدن د الله ﷻ دربار ته وړاندې کړي او له اوبښکو ډکو سترگو باندې الله ﷻ ته سوال وکړي.

آی زما ربه! رحم وکړه په هغه چا باندې چې له تا پرته بل رحم کوونکي نه لري.

آی زما ربه! د هغه چا مرسته وکړه چې له تا پرته بل مرسته کوونکی نه لري. هغه تاته مسکين، فقير، محتاج او ستا د دروازي سوالگر ده.

يوازي ته پنا ورکوونکی يې او له پرته بل څوک پنا نشي ورکولي.

ستا له عذاب څخه يې له تا پرته بل هيڅوک نشي خلاصولي.

آی مسلمانان وروړه! نیک او صالحه اعمال وکړه، د خير په کارونو کې مرسته وکړه له نیکو او صالحه کسانو سره ملگرتيا وکړه. له هيدايث وروسته له شک څخه په کلکه ځان وساته، ځکه الله ﷻ له تا سره دي.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ

د ژباړن د اثارو لړليک

مقالې

- کتاب او که د ژوند ريښتنی ملگری
- خپرنيزه مقاله
- افغان کلتور او په معاصره نړۍ کې پرمختگ
- خپرنيزه مقاله

ژباړې

- اربعين خلفای راشدين
- غواړم توبه وکړم
- همدغه اثر
- له بخاري او مسلم شريف څخه د سلو حديثونو ټولگه

ليکلي اثار

- د تابوت ورسټي ميځونه
- ناول
- ستا يادونه او زما اوښکي
- لنډې کسې
- د خوږمن زړگي اهوڼه
- آدبي ليکنې

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English